Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: http://2ha-cy.blogspot.com/
Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi
Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 31/7- 7/8/2013

ΤΟΠΙΚΑ

Διεθνή

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

ΣΠΟΝΤΕΣ

ΤΟΠΙΚΑ

Τουρκοκυπριακές εκλογές: μια ήττα του Ερτογάν και ένα νέο πλαίσιο ρευστότητας με τρεις πρωταγωνιστές – Ρεπουμπλικανικό κόμμα, Σερντάρ, Έρογλου

Τελικά, όντως δεν του βγαίνουν οι τουρκοκυπριακές εκλογές του Ερτογάν. Και το 2010, φημολογείτο ότι ο κ. Ερτογάν και το κόμμα του είχαν προσπαθήσει να βοηθήσουν τον κ. Ταλάτ, αν και συνοδεύονταν από φήμες ότι υπόγεια στήριξε και τον Έρογλου. Αυτή τη φορά, η επένδυση του Ερτογάν ήταν πιο άμεση – από το 2011 είχε εμπλακεί σε μια αντιπαράθεση με τους τουρκοκύπριους, που οδήγησε σε κόντρα, όχι μόνο με τα συνδικάτα και την κουλτούρα της αριστεράς, αλλά και με τη δεξιά. Το τελευταίο διάστημα, η αντιπαράθεση εστιάστηκε στον έλεγχο του μέχρι πρόσφατα κυβερνώντος κόμματος εθνικής ενότητας. Οι διαμάχες στο συνέδριο, που οδήγησαν σε διάσπαση το κόμμα και τελικά σε εκλογές ήταν απλώς το κερασάκι στην τούρτα. Σε αυτό το πλαίσιο, μπορεί να πει κάποιος ότι ένα ποσοστό άνω των 70% απέρριψε τον επεμβατισμό του Ερτογάν. Και αν επιβεβαιωθούν οι πληροφορίες για σημαντικές διαρροές προς τα αριστερά από περιοχές με πληθυσμό από την Τουρκία, τότε υπάρχει και μια τάση κυπριοποιημένων εποίκων μεταναστών, που αντιδρά στις τούρκικες παρεμβάσεις.

Οι κερδισμένοι στην τουρκοκυπριακή κοινότητα είναι τρεις: η αριστερά γενικά και πιο ειδικά το Ρεπουμπλικανικό κόμμα, ο Σερντάρ Ντεκτάς και ο Έρογλου.

Ο Αριστερός πόλος: ενισχυμένος και σε καθοριστικό ρόλο

Όσον αφορά στην αριστερά, αυξήθηκαν τόσο τα συνολικά της ποσοστά από τις προεδρικές - από το 43% του 2010 έφτασαν σχεδόν το 48-50% - όσο και τα ποσοστά των μεγάλων κομμάτων της: το Ρεπουλικανικό Κόμμα από το 26% το 2009 βρέθηκε στο 38%. Μπορεί να ανέμενε μεγαλύτερα ποσοστά, αλλά και αυτό το ποσοστό είναι σημαντικό ιστορικά – δείχνει μια τάση να σταθεροποιείται ως το μεγάλο κόμμα/πόλος στην αριστερά και να λειτουργεί ως εναλλακτική λύση στη διαχείριση των θεσμών. Το ότι η αριστερά ξεφεύγει επίσης από το ποσοστά του ενός τρίτου των ψήφων, που ήταν χαρακτηριστικό της περιόδου πριν το 2000, είναι επίσης αξιοσημείωτο. Το κόμμα Κοινοτικής Απελευθέρωσης, το οποιο εχει μια δικη του αυτονομη ιστορια, , φαίνεται ότι μένει για την παρούσα φάση σε δεύτερο ρόλο στην αριστερά. Πάντως το ότι είχε σχετική άνοδο – και άρα δεν διέρρευσαν ψήφοι του προς το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα δείχνει επίσης και την ύπαρξη μιας αριστεράς, η οποία δεν μπορεί να απορροφηθεί από το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα και ίσως σε αυτήν την διαφοροποίηση να οφείλεται και το ότι δεν εξασφάλισε τα ποσοστά που ήλπιζε. Ανάλογα μπορεί να πει κάποιος και για το κόμμα Ενωμένη Κύπρος που είχε μεν άνοδο, αλλά όχι όση πιθανώςήλπιζε.

Ο Ταλάτ και η επαναδιεκδίκηση της προεδρίας

Ο Ταλάτ μπορεί να νιώθει κάπως πιο άνετα στους σχεδιασμούς για επαναδιεκδίκηση της ηγεσίας της κοινότητας το 2015. Βασική προϋπόθεση, όμως, παραμένει η στήριξη του από ένα συσπειρωμένο Ρεπουμπλικανικό Κόμμα, είτε θα επιλέξει να είναι κομματικός υποψήφιος, είτε ανεξάρτητος. Για αυτό, σε καμιά περίπτωση δε θα θέλει την εσωτερική αντιπαράθεση στο κόμμα, ιδιαίτερα σε ζητήματα, όπως η οικονομία και το Κυπριακό. Η διαρροή της συνομιλίας του με συνεργάτες του το 2009 από παρακολουθήσεις (μάλλον των μυστικών υπηρεσιών), που έγινε την προηγούμενη βδομάδα, έδειξε την αποδοχή του σε σκληρά μέτρα λιτότητας, καθώς και τη συναίνεση του σε ενδεχόμενο "μεγάλο συνασπισμό", δηλαδή τη συνεργασία του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος με το Κόμμα Εθνικής Ενότητας. Αυτά τα στοιχεία, έστω και υπόγεια, έχουν τραυματίσει περαιτέρω την εικόνα του, ανάμεσα στην αριστερή πτέρυγα του Ρεπουπλικανικού Κόμματος και θα πρέπει να κάνει κάποια βήματα προς αυτή την κατεύθυνση. Πάντως, σε περίπτωση κορύφωσης νέων πρωτοβουλιών στο Κυπριακό, θα εμφανιστεί ως ο παράγοντας που μπορεί καλύτερα από τον Έρογλου να διαχειριστεί το δόγμα του "ένα βήμα μπροστά", δόγμα το οποίο αναμένεται να "ξαναζωντανέψει" κατά τη διάρκεια των επόμενων συνομιλιών.

Τελικά έπαιξε έξυπνο παιχνίδι ο Έρογλου

Στο χώρο της δεξιάς ο υποψήφιος του κ. Ερτογάν, ο κ. Κουτσιούκ είναι ξεκάθαρα ο μεγάλος χαμένος. Σε αυτό το πλαίσιο, οι φήμες για την ικανότητα του κ. Έρογλου να χειρίζεται τα παρασκήνια επιβεβαιώθηκε – όπως και ο Ρ. Ντεκτάς διέσπασε το κόμμα Εθνικής Ενότητας, αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση ο Έρογλου κατάφερε κάτι που φαινόταν πολύ δύσκολο με δεδομένη την δυναμική του Ερτογάν μέχρι πριν λίγους μήνες. Ουσιαστικά, ο κ.Έρογλου δεν κινήθηκε μόνο εσωκομματικά – διένυσε και μια σχετικά μεγάλη ιδεολογική απόσταση, από εκπρόσωπος του τουρκοκεντρικού εθνικισμού, σε εκφραστή - όπως εμφανίστηκε προεκλογικά - του κοσμικού κεμαλικού κυπροκεντρισμού των τουρκοκύπριων - έστω της δεξιάς. Με αυτή την του κίνηση, ο Έρογλου βγήκε από την απομόνωση στην οποία προσπαθούσε να τον σπρώξει ο Ερτογάν και κατάφερε τώρα να έχει το πάνω χέρι στον χώρο της τουρκοκυπριακής δεξιάς – ως πρόεδρος που εκλεγηκε από αυτήν, αλλά που ταυτόχρονα έχει πρόσβαση στο ποσοστό που έφυγε προς το Δημοκρατικό κόμμα. Και επιπλέον, ο κ. Έρογλου άνοιξε και την πόρτα συνεργασίας με την αριστερά – όπως έδειξε και με το διορισμό στελέχους του Ρεπουμπλικανικού κόμματος ως υπηρεσιακού πρωθυπουργού.

Και η επιστροφή του Σερντάρ

Ο άλλος κερδισμένος είναι ο Σ. Ντενκτάς, ο οποίος μετά από χρόνια καθηλωμένος σε ποσοστά, κατάφερε να περάσει το 20% και να εμφανιστεί πια ως σοβαρός υποψήφιος για εναλλακτικό κόμμα της κεντροδεξιάς. Ουσιαστικά, όμως, επιβεβαίωσε ότι είναι όντως ο king maker της τουρκοκυπριακής πολιτικής σκηνής. Με αυτόν κυβέρνησε ο Ταλάτ, με αυτόν εκλέγηκε ο Έρογλου, και παρά την αντιπάθεια που τρέφει για την οικογένεια Ντεκτάς, ο Ερτογάν, είναι δύσκολο να μην στηρίζει την νέα κυβέρνηση. Ένας αποκλεισμός μπορεί απλώς να αυξήσει την δύναμη του.

Τα αποτελέσματα σε δυο άξονες: κυπροκεντρισμός και λύση

Αν δει κάποιος τα αποτελέσματα με βάση δυο βασικούς άξονες – τη λύση του κυπριακού και τη σχέση με την Τουρκία, τότε το σκηνικό είναι ενδιαφέρον:

1. Υπάρχει μια σαφής άνοδος του κυπροκεντρισμού, που καλύπτει πια και την τουρκοκυπριακή δεξιά. Αυτή η τάση δεν είναι νέα – και εμπεριέχεται και στο σύνθημα των κινητοποιήσεων μετά το 2000 «αυτή η χώρα είναι δική μας». Διότι υπήρχε μεν μια διάθεση λύσης, αλλά υπήρχε και μια διεκδίκηση σεβασμού – και απέναντι στην Τουρκία, αλλά και απέναντι στους ελληνοκύπριους. Το ενδιαφέρον αυτήν την περίοδο είναι ότι η ανάπτυξη του κυπροκεντρισμού δεν είναι μόνο προϊόν μιας πολιτισμικής διαφοροποίησης - που κτίζει και στο «ευρωπαίοι» - «ανατολίτες» - αλλά και μιας βαθύτερης

αντιπαράθεσης με την προσπάθεια του Ερτογάν να επιβληθεί και οικονομικά στην τ/κ κοινότητα.

2. Όσον αφορά στη λύση του κυπριακού, η αναμενόμενη συμμετοχή του Ρεπουμπλικανικού κόμματος στην κυβέρνηση θα δώσει έμφαση στα στοιχεία των προηγούμενων διαπραγματεύσεων. Ο μεν κ. Έρογλου μπορεί να διαπραγματεύεται και από την οπτική του τουρκοκυπριακού εθνικισμού - όχι τούρκικου - αλλά έχοντας τις πιέσεις από την Τουρκία, θα πρέπει να διαπραγματευτεί και τα συμφέροντα της κοινότητάς του ανάμεσα σε δυο πόλους – την Τουρκία και την Ευρώπη. Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι μια νίκη των οπαδών του Ερτογάν θα έδινε περισσότερες πιθανότητες στην κίνηση προς λύση – αν υποθεσει καποιος ότι ο τουρκος πρωθυπουργος εχει συμφεροντα να κανει τετοιες κινησεις. Αυτό όμως μάλλον θα σήμαινε ότι ο Ερτογάν θα διαπραγματευόταν την τύχη της βόρειας Κύπρου μόνος του. Τώρα οι τουρκοκύπριοι θα διεκδικήσουν, επίσης, τα δικά τους συμφέροντα ως κοινότητα – και αυτό βεβαια θα γινει και στο πλαισιο των σχεσεων τους και των ιστορικων συζητησεων-διαπραγματευσεων με τους ελληνοκυπριους, αλλα, και εδώ είναι ισως μια σημαντικη καινοτομια, και απεναντι στην ταση μερικων στην Αγκυρα να τους θεωρουν υποτελεις. Και αυτό, μπορεί να είναι και ευκαιρία για τις δυο κοινότητες, αλλά και οι ελληνοκύπριοι θα είναι δύσκολο πια να συντηρούν το μύθο ότι η βόρεια Κύπρος είναι απλώς προτεκτοράτο της Τουρκίας.

ΟΣΤΑ ΟΜΗΡΩΝ

Πολύ συχνά πλέον τις Κυριακές τελούνται οι κηδείες των οστών των αγνοουμένων που επιτέλους αν και με αρκετή ασυγχώρητη καθυστέρηση άρχισαν να ταυτοποιούνται. Στους επικήδειους λόγους δίνεται η εντύπωση ότι οι αγνοούμενοι είναι μόνο Ελληνοκύπριοι και οι σφαγείς μόνο Τούρκοι. Μπορούμε να υποθέσουμε (αν και δεν βλάφτει να το ερευνήσουμε περισσότερο) ότι στην άλλη πλευρά θάβουν τα οστά των δικών τους αγνοούμενων χωρίς να μαθαίνουν από τα δελτία ειδήσεων ότι γίνεται κάτι αντίστοιχο στην άλλη πλευρά. Κάποτε σε κάποιο βιβλίο Ιστορίας ίσως παρουσιαστούν σε μετάφραση μερικοί επικήδειοι στις κηδείες αυτές που είναι ταυτόχρονα μνημόσυνα πεσόντων πριν από τέσσερεις πέντε δεκαετίες.

Προσέξαμε ότι σε μερικά κείμενα εφημερίδων γίνεται αναφορά και σε εγκλήματα της «δικής» μας πλευράς ως κάτι δεδομένο. Προσέξαμε ότι στον Πολίτη υπάρχουν τέτοια κείμενα που ίσως είναι αποτέλεσμα της μακρόχρονης παρουσίας εκεί της δουλειάς της Σεβκιούλ Ουλουτάγκ. Η πρόσφατη παρουσίαση από το ΡΙΚ της σφαγής του Παλαικύθρου και της Μαράθας - Σανταλάρη ίσως να αποτελεί ένα σταθμό μιας ύστερης έστω ειλικρίνειας. Τα άλλα κανάλια όμως σιωπούν. Και βέβαια η «ισοζυγισμένη» ειλικρίνεια του ΡΙΚ οφείλεται στην πολύχρονη επιμονή της δικοινοτικής οργάνωσης συγγενών αγνοουμένων προσώπων να μιλήσουν οι κοινότητες ανοιχτά για τη σκοτεινή πλευρά της Ιστορίας μας για την οποία δεν μπορεί κανένας να είναι περήφανος και φυσικά οφείλεται επίσης στην επιτροπή που κάνει τις έρευνες και τις ταυτοποιήσεις. Αλλά η καθυστέρηση δεκαετιών στο ζήτημα δεν τιμά κανένα.

Ένας συντάκτης του ΡΙΚ που αφυπηρέτησε δήλωνε πρόσφατα σε μια συνέντευξη του στην Ελίτα ότι κατάφερε να ασχοληθεί σε εκπομπές του με αυτά τα θέματα με τρόπο που δεν «προκάλεσε». Πώς άραγε τα κατάφερε; Μήπως απλά άργησε;

Μήπως προηγήθηκαν πολλές άλλες αποκαλύψεις για το θέμα; Και εξάλλου ας μην υπερβάλλουμε. Το θέμα εξακολουθεί βασικά να είναι ταμπού. Λίγα χρόνια πριν ο αείμνηστος Τάσος Παπαδόπουλος από τη θέση της προεδρίας της Δημοκρατίας (κι όχι της ελληνοκυπριακής κοινότητας) δήλωνε σε αραβική εφημερίδα ότι πριν από το 74 δεν είχε ματώσει μύτη Τουρκοκύπριου.

Στο πρόσφατο ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας για την ανανέωση της θητείας της ΟΥΝΦΙΚΥΠ καλείται η Τουρκία να συνεργαστεί με την αρμόδια Επιτροπή για τον εντοπισμό αγνοουμένων. Ωστόσο όταν τα ελληνοκυπριακά μίντια αναφέρονται στο ζήτημα κάνουν ως να μην γνωρίζουν ότι υπάρχουν Τουρκοκύπριοι αγνοούμενοι των οποίων τα οστά είναι στις περιοχές που ευρίσκονται κάτω από τον έλεγχο της Δημοκρατίας και παρ όλα αυτά δεν εντοπίζονται. Και είναι γνωστό ότι η καθυστέρηση δεν βοηθά την κατάσταση καθώς οι εμπλεκόμενοι στους διάφορους φόνους αποβιώνουν ή αποβίωσαν από φυσικά αίτια.

Η Επιτροπή που εντοπίζει τα οστά των αγνοουμένων είναι δικοινοτική και εργάζεται «ισορροπημένα» δηλαδή προχωρά τις έρευνες και στις δύο πλευρές εκ παραλλήλου έτσι ώστε να υπάρχει ταυτόχρονο αμοιβαίο όφελος (ανεύρεση ταυτοποίηση οστών) και αμοιβαία ζημιά διότι κάθε σκοτωμένος έχει τον φονιά του. Το 74 κατά την εισβολή αλλά και στις προηγούμενες πολεμικές συγκρούσεις ανάμεσα στις κοινότητες οι άνδρες από 16 ως 60 χρονών συχνά συλλαμβάνονταν ως εν δυνάμει στρατιώτες και κλείνονταν σε στάδια ή σχολεία εκεί όπου ο πόλεμος συνεχίζεται και σήμερα. Συνήθως απελευθερώνονταν σε ανταλλαγή συλληφθέντων της άλλης πλευράς αλλά δυστυχώς όχι πάντα.

Σήμερα όμως γιατί η Κυπριακή Δημοκρατία ενδεχομένως και με αυτεπάγγελτη εμπλοκή της εισαγγελίας δεν θεωρεί τον εαυτό της υποχρεωμένο να εντοπίσει τα οστά των Τουρκοκυπρίων πολιτών της (μέχρι τη στιγμή του θανάτου τους) που ευρίσκονται στο έδαφος που ελέγχει; Ανεξάρτητα από την συμπεριφορά της άλλης πλευράς. Το ότι κάποτε συλλαμβάνονταν ως όμηροι οι άνδρες της άλλης πλευράς δεν σημαίνει ότι τα ίδια τα οστά θα πρέπει ως σήμερα να θεωρούνται όμηροι προς ανταλλαγή

Όταν ο κ. Σαρρής καταφεύγει στη δημόσια παραπλάνηση: η τράπεζα του ζητούσε δημόσια στήριξη, η Ελλάδα ήταν εκλογικά ακυβέρνητη, και σύμφωνα με τα ΜΜΕ για τον κ. Σαρρή έφταιγε ο... Χριστόφιας

Ο κ. Σαρρής δίνει την εικόνα ευγενικού ανθρώπου. Από το περασμένο καλοκαίρι, όμως και ιδιαίτερα μετά την κατάθεση του στη διορισμένη επιτροπή την περασμένη βδομάδα, αποκάλυψε ένα μέρος του εαυτού που δεν τον τιμά. Όταν η Κεντρική Τράπεζα του ζήτησε, το περασμένο καλοκαίρι, να παραιτηθεί, φάνηκε - γιατί δεν το δήλωσε ο ίδιος δημόσια - να διαρρέει ότι ο λόγος για την παραίτηση του... ήταν γιατί δεν έδωσε δάνειο στην Ομόνοια. Ακολούθησε ο κ. Καρυδάς, ο ένας από τους δυο εμπλεκόμενους στην αγορά των ελληνικών ομόλογων το 2009-10, με πρωτοσέλιδο του Πολίτη να λέει ότι και αυτόν τον έπαυσαν διότι... η Ομόνοια. Το θέμα έμεινε για ένα διάστημα στο χώρο του χιούμορ. Ο κ. Σαρρής από τότε δεν το έθεσε δημόσια – και όταν παραιτήθηκε πρόσφατα από υπουργός αναφέρθηκε στην διερεύνηση των αιτιών της κρίσης, αναγνωρίζοντας και την δική του συμμετοχή. Όταν ο κ. Πικής δοκίμασε να τον ρωτήσει για το δάνειο που δεν πήρε η Ομόνοια,, ο κ. Σαρρής δεν είπε ότι αυτό ήταν η αιτία της παραίτησήςτου. Έτσι το ζήτημα έμεινε ταυτισμένο με τις προσπάθειες αλλαγής θέματος απο τον Καρυδά. Και ο κ. Πικής έμεινε με τη σκιά – οτι οι ερωτήσεις του εξέφραζαν προκατάληψη.

Όμως, η πίεση γύρω από τον κ. Σαρρή πρέπει να ανεβαίνει, γιατί το επίπεδο στο οποίο φαίνεται να πέφτει τώρα, είναι θλιβερό. Διότι έχει ευθύνες. Και τώρα από την μια τα βάζει με τους γερμανούς και από την άλλη ψάχνει ευτελείς αναφορές για εσωτερική μετατόπιση. Θα μπορούσε κάποιος να τον πιστώσει ότι έκανε μια απλή αναφορά και το διόγκωσαν τα ΜΜΕ. Αυτό είναι γεγονός – μερικοί δημοσιογράφοι μοιάζουν λες και είναι σε υπηρεσία. Αλλά, δεν μπορεί να μην το περίμενε ο κ. Σαρρής, όταν έπαιζε με τέτοιο κλισέ. Διότι,ακριβώς, ξαναφάνηκε να εμπλέκεται σε κάτι ανάλογο τον περασμένο Αύγουστο. Ας δούμε το περιστατικό.

Το «τελευταίο καταφύγιο..» κάθε τραπεζίτη που θέλει να αποκρύψει τις ευθύνες του είναι το «φταίει ο Χριστόφιας»;

Κατά την διάρκεια της πρόσφατης παρουσίας του στην επιτροπή, ο κ. Σαρρής προσπάθησε να κατασκευάσει μια νέα φούσκα: ανάφερε ότι μια δήλωση του κ.

Χριστόφια στις 21 Μαΐου 2012 είχε κακή επίδραση γιατί ο πρόεδρος αμφισβητούσε τη βιωσιμότητα της τράπεζας αφού είχε πει:

«Ο κ. Σαρρής τόνισε ότι οι δηλώσεις στις 21 Μαΐου του 2012 στην Βιέννη του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας, Δημήτρη Χριστοφια, ότι η κυβέρνηση προσπαθεί να σώσει μια από τις μεγάλες τράπεζες της Κύπρου γιατί δεν ήταν βιώσιμη, είχαν αρνητικό αντίκτυπο, με αποτέλεσμα σε συνδυασμό με το γεγονός ότι δεν μπορούσε να δανειστεί χρησιμοποιώντας ως εχέγγυα τα ομόλογα του ελληνικού ή του κυπριακού δημόσιου, την ώθησαν να χρειαστεί να αντλήσει μεγάλα ποσά μέσω ΕΛΑ.»

Φιλελεύθερος, σελ. 3, 26/7/2013]

Εδώ, είναι το πρώτο ενδιαφέρον σημείο, που αφορά την τάση των τραπεζιτών να απαιτούν δημόσια λογοκρισία. Ο κ. Σαρρής λέει απροκάλυπτα ότι ακόμα και όταν ήρθε η τράπεζα, την οποία επόπτευε να ζητήσει 1.8 δις, δηλαδή το ένα δέκατο σχεδόν του εθνικού εισοδήματος, ούτε και ο πρόεδρος δεν έπρεπε να το σχολιάζει. Τρία χρόνια συγκάλυψη δεν ήταν αρκετά. Ο κ. Σαρρής θα ήθελε να λογοκριθούμε για πάντα, για να υπάρχει πιθανότητα να γλιτώσει η τράπεζά του - και να πληρώνουμε αδιαμαρτύρητα. Προφανώς, λοιπόν, εδώ υπάρχει μια ταξική διάσταση – κ. Χριστόφιας πληροφόρησε το κοινό τοπικά και διεθνώς ότι το πρόβλημα το είχαν οι τράπεζες και ότι το δημόσιο θα πλήρωνε για αυτό.

Σε αυτό το πλαίσιο, αν δεχτεί κάποιος την ρητορική των δηλώσεων, είναι πραγματικά άξιον απορίας γιατί δεν ρωτήθηκε ευθέως ο κ. Σαρρης για την δήλωση του στην προηγούμενη κατάθεση του όταν δήλωσε [ενδεχομένως ειλικρινά] ότι τα χρήματα δεν είναι ασφαλισμένα στις τράπεζες. Καλά μια τέτοια δήλωση τι μήνυμα έστελλε σε μια περίοδο που το τραπεζιτικό σύστημα, ή έστω η Τράπεζα Κύπρου, βρισκόταν υπό εξυγίανση;

Όμως υπάρχουν και τα τεκμήρια. Τί έγινε, λοιπόν, εκείνες τις μέρες του Μάη του 2012 και πώς επέδρασαν στην οικονομική κατάσταση της τράπεζας; Έλεγε ψέματα ο κ. Σαρρής για να καλύψει τις δικές του ευθύνες; Διότι ήταν η τράπεζα υπό την εποπτεία του, που ζητούσε σχεδόν το ένα δέκατο του εθνικού εισοδήματος, και ο λόγος ήταν οι εξελίξεις στην Ελλάδα και οι εκροές από εκεί, που ήταν άμεσο αποτέλεσμα των πράξεων/παραλείψεων του φίλου του, του κ. Ορφανίδη.

Παραθέτουμε στο τέλος του κειμένου τον πίνακα, τον οποίο έδωσε στη δημοσιότητα η Κεντρική Τράπεζα σε σχέση με την άνοδο του ΕΛΑ στη Λαϊκή – ο ΕΛΑ είναι ένα καλό βαρόμετρο για τις ανάγκες της τράπεζας και συζητήθηκε αρκετά - μυθολογικά και μη - και παρέπεμψε και ο κ. Σαρρής σε αυτό στην αναφορά του.

Ο ΕΛΑ ανέβηκε δραματικά στις 25 Μαΐου και όχι στις 22: ποιός μίλησε στις 24 Μαΐου, ή πώς λειτουργεί η μετατόπιση και τί λένε οι αριθμοί;

Σύμφωνα με τα στοιχεία στις 20 Απριλίου 2012, ο ΕΛΑ ήταν 3.8 δις και στις 23 Μαΐου 2012 ανέβηκε στις 4.1 δις. Η αύξηση είναι μικρή, του μεγέθους των 0.3 δις – τέτοιες διακυμάνσεις ήταν συνηθισμένες από το Σεπτέμβριο του 2011, που άρχισε η παροχή του ΕΛΑ στη Λαϊκή, όπως φαίνεται και από τον πίνακα. Αν υποθέσουμε, λοιπόν, ότι προσπαθούσαμε να μετρήσουμε κάποια επίπτωση από μια δήλωση στις 21 Μαΐου 2012, προφανώς, δεν υπάρχει.

Ας δούμε, όμως τώρα τί άλλο συνέβαινε εκείνη την περίοδο, που μπορεί να οδήγησε, όχι μόνο στην μικρή άνοδο στις 25/5, αλλά και στις πιο δραματικές ανόδους ακολούθως, οι οποίες οδήγησαν σε 40 μέρες τον ΕΛΑ σε διπλασιασμό.

Στις 6 Μαΐου 2012 έγιναν οι ελληνικές εκλογές και προέκυψε κενο στην διακυβερνηση αφου καμια παραταξη δεν φαινοταν να μπορει να σχηματισει κυβερνηση. Αν κοιτάξει κάποιος ως δείγμα τα πρωτοσέλιδα της Σημερινής, η οποία έχει ανοικτό online αρχείο, είναι χαρακτηριστικό το τί κυριαρχούσε τότε, όχι μόνο στην κυπριακή επικαιρότητα, αλλά και διεθνώς – και αυτά τα έβλεπαν και οι αγορές και όσοι ήθελαν να διαρρεύσουν κεφάλαια:
http://www.sigmalive.com/simerini/simerini/pdf/archive/201205

Στις 18 Μαΐου 2012 εμφανίζεται η αναφορά στην προσφυγή της Λαϊκής για στήριξη: «Κρατική στήριξη προσφέρεται στην Λαϊκή Τράπεζα», Στις 19 Μαΐου 2012 - «Ευρωπαϊκό αλαλούμ για το μέλλον της Ελλάδας», 20 Μαΐου 2012 - «Με κομμένη την ανάσα» και 21 Μαΐου 2012 - «Τελευταία ευκαιρία οι εκλογές της 17 Ιουνίου»: οι τίτλοι αφορούν τις εξελίξεις στην Ελλάδα – με σαφώς δραματικούς τόνους. Στις επόμενες τέσσερις μέρες, τα πρωτοσέλιδα αφορούν στην Λαϊκή και κορυφώνονται στις 25 Μαΐου 2012 – όταν δηλαδή είχαμε την άνοδο του ΕΛΑ, έστω και κατά 0.3 δις: 22/5 - «Αχρωμάτιστους θέλει τους «πέντε» η βουλή» - 23/5 - «Παύση όλων των μελών θα ζητήσει η επιτροπή οικονομικών» - 24/5 - «Απέδωσε καρπούς το κομματικό παζάρι» - 25/5 - «Έκοβαν και έραβαν αλλά κανένας δεν λέει ποιοί». Και όπως αποκάλυψε και ο Φιλελεύθερος στις 24/5, ο κ. Φιλίππου είχε επιβληθεί από την τότε κυβερνώσα βουλή, παρά τις διαφωνίες της κυβέρνησης. Ακόμα πιο ενδιαφέρον είναι ότι στις 24/5 - μια μέρα δηλαδή πριν μια άνοδο-εκτόξευση του ΕΛΑ - ο κ. Σαρρής είχε κάνει δηλώσεις, που έδειχναν σοβαρά προβλήματα στη Λαϊκή. Σύμφωνα με τη Σημερινή: *«Δεν έφθαναν όλα τα άλλα, άνοιξε χθες και «εσωτερικό» μέτωπο στη Λαϊκή Τράπεζα, με τους νυν και τους τέως να αλληλοδιαψεύδονται και να*

επιρρίπτουν ευθύνες ο ένας στον άλλον. Τον «πόλεμο» άνοιξε δήλωση του Πρόεδρου του Δ.Σ. της Λαϊκής, Μιχάλη Σαρρή και του διευθύνοντος συμβούλου της Τράπεζας, Χρίστου Στυλιανίδη, οι οποίοι ανέφεραν ότι η μεγάλη έκθεση σε ελληνικά ομόλογα έγινε χωρίς την έγκριση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας.»

Αν ο κ. Σαρρής νομίζει ότι είναι πρόβλημα οι δηλώσεις, προφανώς θα πρέπει να δει ιδιαίτερα τις δικές του κινήσεις, που συμβαδίζουν σχεδόν ακριβώς με τις διακυμάνσεις του ΕΛΑ. Στις 25/5 - και ενώ τα πρωτοσέλιδα εστίαζαν στην επέμβαση της επιτροπής οικονομικών της βουλής, αλλά και στις δικές του δηλώσεις - ο ΕΛΑ εκτοξεύτηκε από το 4.1 στα 5.4 δις – ανέβηκε δηλαδή 1.3 δις.

Με δεδομένο ότι ο κ. Σαρρής είναι εμπλεκόμενος και προσπαθεί εμφανώς να αποφύγει τις ευθύνες του, ας δούμε την πιο τεκμηριωμένη αναφορά, που έχουμε.

Το πλαίσιο της ανόδου του ΕΛΑ: ελληνική ακυβερνησία και εκροές κεφαλαίων από την Ελλαδα

Η άνοδος το Μάιο, και ιδιαίτερα μετά στις 25/5, έχει αναλυθεί τεκμηριωμένα δυο φορές από το διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας, που είναι ο μόνος που κινείται με στοιχεία σε αυτό το αλαλούμ των δηλώσεων μετατόπισης και συγκάλυψης:

1. Εκείνο το μήνα…

«*Λόγω της πολιτικής ρευστότητας στην Ελλάδα και τις διπλές εκλογές (Μάιος και Ιούνιος 2012) και των φημών περί πιθανής εξόδου της από το ευρώ, σημειώθηκαν πολύ μεγάλες εκροές καταθέσεων από τα παραρτήματα της Λαϊκής Τράπεζας στην Ελλάδα ύψους 2 δις. Συνέπεια του γεγονότος αυτού ήταν η περαιτέρω αύξηση του ποσού που διοχετεύτηκε στην τράπεζα μέσω του μηχανισμού του ΕΛΑ.*» [Φιλελεύθερος 1/4/2013, σελ 9]

Από τις 25/5, που έγινε σαφές ότι θα γίνονταν εκλογές, μέχρι τις εκλογές στις 17/6 αυξήθηκε ακόμα 1.6 δις

Στις 25/5 ηταν 5.4 δις και στις 15/6 εγινε 7 δις

2. Υπήρχε, ταυτόχρονα, ένα επιπρόσθετο πρόβλημα, που αφορούσε την εξάπλωση της τράπεζας στην Ελλάδα και την εμπλοκή της με τα ελληνικά ομόλογα: *«Τον Μάιο του 2012 υποβαθμίστηκαν τα καλυμμένα ελληνικά ομόλογα, τα οποία είχε στην κατοχή της η Λαϊκή Τράπεζα ύψους 1.2 δις»*

Και μετά τις 25/6, η Τράπεζα Κύπρου κατάφερε το τελειωτικό κτύπημα με το να ζητήσει επίσης κρατική στήριξη , πυροδοτώντας τον μηχανισμό υποτίμησης και μπλοκαρίσματος της παροχής ρευστότητας από την ΕΚΤ – κάτι που οδήγησε και στην ντε φάκτο κρατικοποίηση της Λαϊκής.

Ποιά είναι το προβλήματα του κ. Σαρρή: από την συγκάλυψη του Ορφανίδη, στις προσωπικές του ευθύνες και τη δημόσια παραπλάνηση

Οι προσπάθειες του κ. Σαρρή περιστρέφονται γύρω από 3 άξονες: την αποφυγή της προσωπικής του ευθύνης για τη Λαϊκή, την προσπάθεια συγκάλυψης των προβλημάτων που δημιούργησε ο κ. Ορφανίδης με την μετατροπή της Εγνατίας σε υποκατάστημα, και τη συγκάλυψη του δικού του ρόλου στις αποφάσεις για το κούρεμα. Ο κ. Σαρρής υπήρξε κοντά στα γεγονότα σε όλα τα κομβικά σημεία – φέρεται να εισηγήθηκε τον κ. Ορφανίδη για διοικητή, ήταν επικεφαλής όταν έγινε η μετατόπιση στη διοίκηση της Λαϊκής επί Βγενόπουλου, και ακολούθως ήταν εκεί και στην πρώτη τράπεζα που ζήτησε στήριξη, αλλά και το Μάρτη του 2013.

Όσον αφορά στις προσωπικές ευθύνες, υπάρχουν δύο τουλάχιστον στοιχεία που δείχνουν τη δυσκολία του κ. Σαρρή να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα – και καλύπτεται πίσω από προστατευτικές καταθέσεις, όπως με τον κ. Πική. Τον Αύγουστο του 2012, όταν παραιτήθηκε, ένας από τους λόγους που αναφέρθηκαν ήταν ότι συμμετείχε στο ΔΣ εταιρειών. Αυτό δεν το διέψευσε- μάλιστα ο κ. Ορφανίδης παραδέχτηκε ότι τέθηκε θέμα και από την Κεντρική, το οποίο βέβαια δεν το προχώρησε. Είναι εύκολο να μιλά κάποιος για διαπλοκή – αλλά, όταν ένας διορισμένος επικεφαλής μιας τράπεζας, έχει και άλλα συμφέροντα, τί σημαίνει; Ουσιαστικά, αυτή είναι η λογοκριινομενη ερώτηση που προσπαθεί να αποφύγει.

Όμως, ο κ. Σαρρής ξέρουμε ότι δεν αποφεύγει να αφήσει να αιωρούνται παραπλανητικές φήμες και ψέματα, από ένα άλλο γεγονός στο οποίο κάνει ότι δεν βλέπει: τον Ιούλιο 2012, ενώ ήταν επικεφαλής ακόμα της Λαϊκής, ο ΕΛΑ είχε φτάσει το 9.6 δις. Ενώ όταν ανέλαβε το υπουργείο οικονομικών το 2013, ήταν 9.2 - Φεβρουάριος - με 9.4 - Μάρτιος. Άρα οι δικαιολογίες ότι ο κ. Αναστασιάδης δεν ήξερε για τον ΕΛΑ είναι αστείες. Ο κ. Σαρρής δεν του είπε ότι ήταν τόσος ο ΕΛΑ – ακόμα και αν παραβλέψουμε ότι για τον ΕΛΑ είχε γράψει και επιστολή ο κ. Αναστασιάδης τον Νοέμβριο; Δεν ήξερε από τότε, ότι υπήρχε αυτό το ποσό; Γιατί, λοιπόν, δεν σχολίασε ποτέ το ψέμα ότι τάχα μου διογκώθηκε ο ΕΛΑ, κατά την διάρκεια των διαπραγματεύσεων ή ότι ο νέος πρόεδρος δεν ήξερε;

Από εκεί και πέρα, η προσπάθεια του κ. Σαρρή φαίνεται να έχει ως σκοπιμότητα να μεταφέρει τη συζήτηση μακριά από την πηγή των προβλημάτων, που οδηγεί στον φίλο του τον κ. Ορφανίδη – στην άδεια για «μετατροπή της Εγνατίας σε υποκατάστημα», όπως ειπώθηκε και κατά τη διάρκεια της κατάθεσης του κ. Φιλίππου, που ακολούθησε τον κ. Σαρρή. Αυτή η μετατροπή, που εγκρίθηκε τον Μάρτη του 2011 επέτρεπε τη χωρίς έλεγχο διαρροή κεφαλαίων προς την Ελλάδα – προφανώς, έτσι έγιναν και οι εκροές των 2 δις.

Τη Δευτέρα, είχαμε και ανακοίνωση της Γερμανικής πρεσβείας, η οποία έγινε ένας από τους στόχους του κ. Σαρρή. Στην ανακοίνωση ήταν σαφής η αναφορά ότι η απόφαση για κούρεμα και των καταθέσεων κάτω των 100,000 ήταν απόφαση της κυπριακής κυβέρνησης. Το απέκρυψε και αυτό ο κ. Σαρρης.

Τελικά, το ερώτημα είναι – αν παραπλανεί ακόμα και όταν έχει να αντιμετωπίσει φιλικές ερωτήσεις, τότε είναι άξιον απορίας πόσα συγκαλύπτει ακόμα ο κ. Σαρρής και το κύκλωμα, που τον προστατεύει ή καποιουςι τους προστατεύει.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΚΡΟΩΝ ΕΛΑ:Σεπτέμβριος 2011 – Ιούλιος 2012 – Μάρτιος 2013*

Ημερομηνία	***Ποσό ΕΛΑ***	***Ευρύτερες Εξελίξεις***
27/9	300 εκατ.	Έναρξη άντλησης από ΕΛΑ
20/10	2.5 δις	
30/11	3.3 δις	
18/1/2012	3.7 δις	
24/2	4.5 δις	
19/3	4 δις	
20/4	3.8 δις	
23/5	4.1 δις	
		Ελληνικές εκλογές 6/5 οδηγούν σε σενάριο ακυβερνησίας - στις 20 ξεκαθαρίζει ότι η χώρα πάει για νέες εκλογές ..προσφυγή της Λαϊκής για στήριξη..έντονη δημόσια συζήτηση στις 22-23/5 για την παρέμβαση της Βουλής στο θέμα.
25/5	5.4 δις	
29/5	5.7 δις	
1/6/	5.9 δις	
7/6	6.2 δις	Έγιναν οι νέες εκλογές στην Ελλάδα χωρίς ξεκάθαρο νικητή
12/6	6.4 δις	
13/6	6.7 δις	
15/6	7 δις	
19/6	7.2 δις	
27/6	8.02 δις	Στο τέλος Ιουνίου ανακοινώνει και η Τράπεζα

		Κύπρου ότι χρειάζεται στήριξη και μετά την υποβάθμιση η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν αποδέχεται τα κυπριακά ομόλογα – υποχρεώνοντας την χώρα να ενταχθεί στον μηχανισμό στήριξης
3/7	9.62 δις	Κρατικοποίηση Λαϊκής
22/2/2013	9.2	Περίοδος προεδρικών
12/3	9.4	

Ολόκληρος ο πίνακας δημοσιεύτηκε στον Φιλελεύθερο, σελ. 11, 30/4/2013.

Και ξαφνικά ο Φιλελεύθερος έμεινε στη μέση των αποκαλύψεων: Όλα τα δάνεια στο φως, αλλά όχι και του κ. Σιακόλα ή του κ. Λεπτού;

«..θα σταθούμε μόνο σε δυο περιπτώσεις, της Leptos που πήρε δάνεια 235 εκατ. ευρώ και της Aristo που πήρε 198 εκατ., όχι γιατί τις αντιπαθούμε, αλλά επειδή ήταν συνδεδεμένες εταιρείες με το Δ.Σ της Τράπεζας…Το συγκεκριμένο έγγραφο αποκαλύπτει ένα σύστημα πραγμάτων των τραπεζικών ταγών και μεγαλόσχημων επιχειρηματιών που έκοβαν και έραβαν, αντικαθιστώντας στοιχειώδεις κανόνες του λεγόμενου banking…Οι πολιτικές και άλλες πιέσεις που ασκούνται τώρα..έχουν σαν στόχο να σταματήσουν οι πιέσεις στους κατόχους δανείων μαμούθ για πώληση περιουσιακών στοιχείων για να μην πληρώσουν τις υποχρεώσεις τους. Το δήλωσε ξεκάθαρα και ο Νίκος Σιακόλας.» [Α. Παράσχος, Τραγωδία και κάθαρση, σελ. 2, Καθημερινή 28/7/2013]

Όταν ο κ. Πικής, ακολουθώντας μια επιλεκτική στρατηγική ερωτήσεων από τα δημοσιεύματα μερικών μόνο εφημερίδων, ζήτησε στοιχεία για το δημοσίευμα του Φιλελευθέρου το Σάββατο 20/7, ο Φιλελεύθερος ξαφνικά αποφάσισε την επομένη να κρύψει το θέμα στις εσωτερικές σελίδες – το έριξε στην σελίδα 11 και του αφιέρωσε

μόνο μισή σελίδα. Ήταν μια παράδοξη κίνηση και δημοσιογραφικά και εμπορικά – η εφημερίδα είχε μια αποκλειστικότητα, η οποία γινόταν θέμα δημόσιας συζήτησης και αντί να το εκμεταλλευτεί πρωτοσέλιδα - όπως κάνει με πολύ πιο ασήμαντα θέματα - ξαφνικά το έκρυψε. Στην online έκδοσή του, πάντως, στις 24/7 το βράδυ, πανηγύριζε για το ότι το δημοσίευμα του Φιλελευθέρου έγινε θέμα στην ερευνητική. Μετά πρέπει ακολούθησαν λιγότερο δημοσιογραφικές σκέψεις ή και τηλεφωνήματα και την επομένη υπήρξε υποχώρηση.

Όταν η Καθημερινή συμπληρώνει το Φιλελεύθερο... ή όταν μερικοί φοβούνται να αναφέρουν τις υποχρεώσεις μερικών ….;

Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι οι ονομαστικές αναφορές του κ. Πική στις εταιρείες δημιουργούσε ένα πρόβλημα και άρα ήθελε να το αποφύγει. Γιατί όμως; Ήταν νόμιμο να το κάνει και σαφώς ενδιέφερε το κοινό. Προφανώς, δεν ήθελε να προβάλει πρωτοσέλιδα εταιρείες με τις οποίες η εφημερίδα έχει εμπορικές σχέσεις και εξάρτηση, όπως λ.χ. με διαφήμιση. Την Κυριακή, ένα εκτενές δημοσίευμα της Καθημερινής εξηγούσε εν μέρει τη ξαφνική λογοκρισία. Ενώ στις ερωτήσεις του κ. Πική συμπεριλαμβανόταν και ο κ. Αριστοδήμου, που πέρασε από την ερευνητική χωρίς να ρωτηθεί καν - τώρα με ποιά κριτήρια και τί τεκμήρια κάνει ερωτήσεις η ερευνητική, είναι ένα θέμα από μόνο του - αλλά στα δημοσιεύματα δεν υπήρχε αναφορά στον κ. Λεπτό. Η Καθημερινή επέκτεινε τη δημοσιογραφικά απαιτούμενη καχυποψία, αναφέροντας ότι μερικές από τις εταιρείες που δεν αναφέρονται είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες:

«*Πρέπει, πάντως, να σημειωθεί η ύποπτη απουσία άλλων εταιρειών από το συγκεκριμένο έγγραφο. Όπως έγραψε η «Κ» στην ηλεκτρονική της έκδοση – χωρίς καμία διάψευση από τους ίδιους – ο όμιλος Σιακόλα έχει έκθεση που προσεγγίζει τα 600 εκατομμύρια ευρώ στην τράπεζα, αλλά δεν γίνεται αναφορά στο έγγραφο. Άλλα ονόματα εταιρειών επίσης απουσιάζουν…[..] [*Μ. Περσιάνης, Μοίραζαν μεταξύ τους εκατομμύρια, σελ. 4, Οικονομική Καθημερινή, 28/7/2013]

Και αυτά τα συμφέροντα φαίνεται ότι είναι το πραγματικό πλαίσιο των δημόσιων δηλώσεων και μέρους των δημοσιογραφικών θεαμάτων:

Η προσπάθεια που γίνεται είναι γνωστές ακόμα και οι δημόσιες δηλώσεις του κ. Σιακόλα για το θέμα – είναι να μειωθούν οι πιέσεις στους κατόχους προβληματικών δανείων, για να μην πληρώσουν τις υποχρεώσεις τους. Κάτι τέτοιο απλά σημαίνει πως κάποιος άλλος θα πρέπει να απορροφήσει τη ζημιά.»

Όταν η συγκάλυψη ξεκινά με μετατοπίσεις, η αποκάλυψη της φούσκας προϋποθέτει περισσότερη λογοκρισία: και έτσι όταν η Τράπεζα Κύπρου παραδέχεται ότι ήταν δική της ευθύνη που δεν ξοφλήθηκε το χρέος της Ταμασός, και δεν έγινε χαριστική απόσβεση, η είδηση πάει στο βάθος των σελίδων

Υπήρχε βέβαια και ένας άλλος λόγος – η μονομερής εστίαση στα δάνεια του τέως προέδρου της Ομονοίας, αλλά και στις διαγραφές υποχρεώσεων της ΠΕΟ, υπήρχε μια σαφής απάντηση από τον αρμόδιο που κανένας δεν μπορούσε να διαψεύσει. Ως Δέφτερη Ανάγνωση είχαμε παρατηρήσει από τον καιρό που δημοσιοποιήσει το θέμα ο Δρουσιώτης στον Πολίτη ως προσπάθεια μετατόπισης, ακόμα και στο παραπλανητικό του κείμενο, ήταν σαφές ότι η ΠΕΟ είχε χάσει αρκετά και η Τράπεζα Κύπρου είχε κερδίσει από ξενοδοχεία μέχρι κρουαζιερόπλοιο. Αλλά εκείνη η έμφαση αποσπασματικά, τον περασμένο Αύγουστο, έκανε το θέμα να φαίνεται λες και είχε πάρει απόσβεση μόνο η ΠΕΟ ή μόνο η Ταμασσός, από όπου ξεκίνησε η ιστορία. Τελικά, είναι πρακτική των τραπεζών για να εξασφαλίσουν ότι μπορούν. Και στην προκειμένη περίπτωση της Ταμασός, η Τράπεζα διεκδικούσε αποζημιώσεις γιατί δεν πρόλαβε να πουλήσει τις μετοχές που είχε πάρει για το δάνειο: «Εάν πωλούνταν οι μετοχές, τότε το δάνειο θα εξοφλειτο πλήρως» παραδέχθηκε ο κ. Βύρωνος της Τράπεζας Κύπρου και ανέφερε ότι ήταν «λάθος της τράπεζας» ότι δεν πώλησε τις μετοχές πριν χάσουν την αξία τους. Και όσο για την απόσβεση μέρους των τόκων σε δάνειο της ΠΕΟ είπε: «*Δεν θεωρούμε ότι ήταν μια κακή διαπραγμάτευση η αφαίρεση μέρους των τόκων. Είναι πρακτική την οποία ακολουθούμε σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις.»*

Ανάλογα αναφέρθηκαν και άλλες υποθέσεις πολιτικών – με κάπως διαφοροποιημένη την περίπτωση της οικογένειας Σαμψών, όπου μέρος των αποζημιώσεων ήταν και 50, 000 σε διαφήμιση!

Αλλά το ζήτημα έχει να κάνει και με την διορισμένη επιτροπή: έχουν ίσα δικαιώματα ο Μ. Νεοφύτου και οι κ.κ. Αριστόδημου, Λεπτός και Σιακόλας; Θα υποβληθούν τα ίδια ερωτήματα;

Σε αυτό το πλαίσιο των αποκαλύψεων για επισφαλή δάνεια εκατοντάδων χιλιάδων εκατομμυρίων, τίθεται και ένα σαφέστατο θέμα συνέπειας και ίσης αντιμετώπισης από τη διορισμένη επιτροπή. Εφόσον ο κ. Πικής αναζητούσε παντού δάνεια της Ομόνοιας, οφείλει να ρωτήσει και για τα πολλαπλάσια σε πόσο δάνεια των υπόλοιπων επιχειρηματιών. Να ρωτήσει, λ.χ., με βάση το δημοσίευμα της Καθημερινής πόσα δάνεια και γιατί δόθηκαν στον κ. Σιακόλα. Ή μήπως ο Μιλτής με τα μόλις 15 εκατ., που ήταν και συνεπής στις πληρωμές, αν δεχθούμε την αναφορά

του κ. Ηλιάδη, είναι πρόβλημα, αλλά τα 200 και 600 των κ. Αριστοδήμου, Λεπτού και Σιακόλα δεν είναι; Και όπως παρατηρείται στα σχόλια της Οικονομικής Καθημερινής, το έγγραφο της τράπεζας δείχνει ότι ο κ. Νεοφύτου πήρε τα δάνεια με βάση τα συμβόλαια που είχε.

«*Πάντως πρέπει να πούμε και το δίκαιο από το έγγραφο της Τράπεζας Κύπρου που δημοσιεύει σήμερα η «Κ». Από όλους, ένας από τους πιο δικαιωμένους ήταν ο Μιλτής. Η Τράπεζα λέει πως δεν έπρεπε να είχαν δοθεί δάνεια έναντι κρατικών συμβολαίων για δουλεΙες του. Άσχετο πως έπιασε τις δουλειές ο Μιλτής λογικό ήταν να πιάσει τα δάνεια με τέτοια κοντράτα στο χέρι. Από την άλλη όμως, τα έδινε στην Ομόνοια όπως λέει το έγγραφο, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να αποπληρώσει.*»

Η σωστή διατύπωση θα ήταν «έδινε **και** στην Ομόνοια» - όπως κανουν και άλλοι επιχειρηματίες με άλλες ομάδες. Το αν έδινε στην Ομόνοια, δικά του δάνεια, ωστόσο είναι θέμα ανάλογο με το τί έκανε ως δώρο ή ως προσωπική επένδυση ο Λεπτός, ο Αριστοδήμου, ο Σιακόλας κλπ. Αν δεν διερευνηθούν όλοι, τότε προφανώς η μεροληπτική εστίαση στα 15 εκατ. του κ. Μιλτή θα είναι ένα ακόμα δείγμα μιας προσπάθειας μετατοπίσεων.

Οι ενδιαφέρουσες αποκαλύψεις του κ. Φιλίππου και η επιλεκτική αδυναμία των ΜΜΕ να καταγράψουν και να διερευνήσουν τις ειδήσεις έστω

Η εποχή του κατακλυσμού των πληροφοριών δημιουργεί και ένα παβλοφικό σύνδρομο μερικές φορές στους δημοσιογράφους. Έτσι, μη ξέροντας που να εστιάσουν, εκτός βέβαια από το τί θέλουν οι εργοδότες και οι ιεραρχικά ανώτεροι που τους επέλεξαν για να καλύψουν κάτι, τείνουν να αναπαράγουν. Έτσι, όταν μερικοί δημοσιογράφοι είναι στην διορισμένη επιτροπή, φαίνονται λες και κάθονται περιμένοντας να ακούσουν είτε κάτι για το Χριστόφια - έστω και το όνομα θα μπορούσε να πει κάποιος -, ή το Δημητριάδη – δεν έχει σημασία τί θα ακούσουν. Φαίνεται να είναι αρκετό να κάνουν ένα κλισέ τίτλο: φταίει ο Χριστόφιας. Είναι μια φάση των ΜΜΕ, που θα ελκύσει σίγουρα του ερευνητές του μέλλοντος, όχι μόνο στον τομέα της δημοσιογραφίας, αλλά και του χιούμορ – για τα πώς οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν όπως τα πειραματόζωα του Παβλώφ: να ρυθμίζονται ανάλογα με κάποιο ήχο, αδυνατώντας να προχωρήσουν στην επόμενη λογική σκέψη.

Το επεισόδιο με την κατάθεση του κ. Φιλίππου ήταν χαρακτηριστικό. Ο κ. Φιλίππου είναι το παλιό μέλος της Κεντρικής Τράπεζας, που επιβλήθηκε από την τότε «κυβερνώσα βουλή» ως επικεφαλής της Λαϊκής τράπεζας. Στην κατάθεσή του αναφέρθηκε σε τέσσερα βασικά στοιχεία, θέτοντας αρκετά θέματα πιο τεκμηριωμένα – ακόμα και όταν προσπάθησε να αποφύγει, κάπως, το ερώτημα για τις εκροές: για

το θέμα του ΕΛΑ και τη γνώση της Βουλής, πώς γινόταν η διαρροή κεφαλαίων, της κατάσταση της Λαϊκής από τον Ιούλιο του 2012 μέχρι το Μάρτιο του 2103, και το θέμα των εκροών τον Μάρτιο του 2013.

Ο μύθος του ΕΛΑ: το ευρύτερο ποσό, το οποίο όφειλε η Λαϊκή ήταν γύρω στα 9 δις από τον 2011

Όταν ρωτήθηκε για τη θέση βουλευτών ότι δεν είχαν ειδοποιηθεί για τον ΕΛΑ, όταν εγκρίναν την στήριξη της Λαϊκής, ο κ. Φιλίππου δεν μίλησε για τη συγκεκριμένη διαδικασία την άνοιξη του 2012, αλλά για το ευρύτερο πλάσιο, που δείχνει ακόμα περισσότερο το πόσο ψεύτικη ήταν η όλη διόγκωση του θέματος του ΕΛΑ. Σύμφωνα με την μαρτυρία του τα δάνεια και η εξάρτηση της Λαϊκής ήταν δημοσιευμένα - σε «ενημερωτικό δελτίο που εξέδωσε η τράπεζα με σκοπό την προσέλκυση επενδυτών» - ότι: «***την 31η Δεκεμβρίου 2011, η συνολική χρηματοδότηση του ομίλου μέσω διαφόρων προγραμμάτων της ΕΚΤ και του Ευρωσυστήματος, ανερχόταν στα 9.3 δις»***. Ουσιαστικά, αυτό είχε αναφερθεί και από τον κ. Παύλου – ότι η διόγκωση του ΕΛΑ ήταν η καταγραφή σε εκείνο το είδος της παροχής ρευστότητας, υποχρεώσεων της τράπεζας που υπήρχαν προηγουμένως. Δημοσιευμένα μεν, αλλά εύκολα ξεχασμένα ακόμα και από τον κ. Σαρρή, που έκδιδε τα δελτία – αναλόγως τί θα θέλει να αποκρύψει και από πού θέλει να μετατοπίσει την έμφαση.

Οι διαρροές στην Ελλάδα και η αμαρτία της Εγνατίας

Οι βασικές διαρροές από τη Λαϊκή Τράπεζα γίνονταν προς την Ελλάδα και άμεσος υπεύθυνος για αυτό ήταν μετρατροπή της Εγνατίας σε θυγατρική. Και εδώ, οι ευθύνες του κ. Ορφανίδη ήταν ασήκωτες και το κατέθεσε ότι «η αποδοχή της μετατροπής της Μαρφίν Εγνατίας σε υποκατάστημα της Λαϊκής Τράπεζας, κάτι που μετέφερε την υποχρέωση των εγγυημένων καταθέσεων στην Κυπριακή Κυβέρνηση...» Και πρόσθεσε:

«Αν η Τράπεζα παρέμενε θυγατρική η Κυβέρνηση θα είχε και άλλες επιλογές. Δυστυχώς, όμως, η Κεντρική Τράπεζα το 2010 και 2011, ενώ έβλεπε της κατάσταση της Ελλάδας να πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο, δεν ενήργησε, ώστε να εμποδίσει την ενσωμάτωση.»

Η Λαϊκή Τράπεζα δεν ήταν υπό διάλυση και μπορούσε να σωθεί, αλλά πάρθηκε μια πολιτική απόφαση το Μάρτιο

Αυτό ήταν πιο δύσκολο να κωδικοποιηθεί, γιατί ερχόταν σε αντίθεση με δυο μύθους, που έχουν φτιάξει αποσπασματικά κάποιοι στα ΜΜΕ και ακόμα να διαλυθεί η σκόνη του πυροτεχνήματος. Ο ένας μύθος είναι η αποσπασματική χρήση μιας φράσης του νυν διοικητή ότι διατηρούσαμε τη Λαϊκή στον αναπνευστήρα μέχρι τις εκλογές. Αυτό

έγινε προσπάθεια να ερμηνευτεί ότι η προηγούμενη κυβέρνηση δεν παίρνει απόφαση και άρα χειροτέρευε η κατάσταση της – όπως υποτίθεται φαίνεται από τον ΕΛΑ. Το ψέμα εδώ είναι διπλό: τα απλά στατιστικά στοιχεία δείχνουν ότι ο ΕΛΑ δεν αυξήθηκε από τον Ιούλιο του 2012, που κρατικοποιήθηκε η τράπεζα και ήρθε η τρόικα. Μετά είναι επίσης γνωστό - αλλά εδώ είναι πια σκόπιμη παραπλάνηση με την μορφή του ψέματος - ότι η προηγούμενη κυβέρνηση είχε ήδη συμφωνήσει σε μνημόνιο από το τέλος Νοεμβρίου και απλώς η τρόικα δεν υπόγραφε.
Σύμφωνα με τον κ. Φιλίππου, η Λαϊκή δεν ήταν αφερέγγυα και έγινε «αφερέγγυα, μετά την πώληση των εργασιών της Ελλάδα». Υποστήριξε, επίσης, ότι «στην συμφωνία πώλησης των εργασιών των κυπριακών τραπεζών στην Ελλάδα δεν υπήρχε ίχνος δικαιοσύνης» [Φιλελεύθερος, 27/7, σελ. 3]. Κατέθεσε επίσης και τα σενάρια υπό συζήτηση εξηγώντας, ότι οι επιλογές δεν είναι δεσμευτικές και η επιλογή η οποία είχε υιοθετηθεί αλλά ανατράπηκε από το Γιούρογκρουπ του Μάρτη, ήταν «ο διαχωρισμός Λαϊκής Κύπρου και Λονδίνου με στόχο την προσέλκυση επενδυτών.»

Και το ζήτημα των εκροών: όταν οι τραπεζίτες δεν εφάρμοζαν τους κανονισμούς…

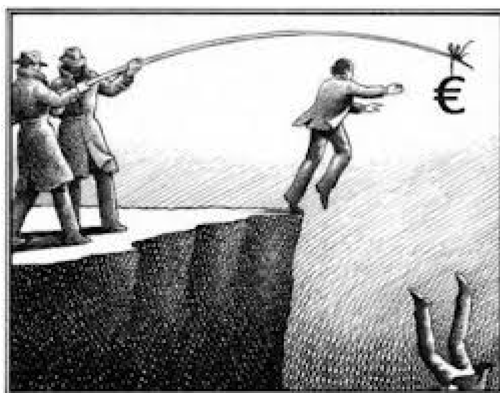
Ο κ. Φίλιππου έκανε μια προσπάθεια να αποφύγει τα δύσκολα, όταν τόλμησε κάπως ο κ. Πικής να ρωτήσει για τις εκροές πριν την 15η Μαρτίου. Υπάρχει εδώ ένα τεράστιο θέμα με τον συμπέθερο του προέδρου – και όχι μόνο. Αυτό το ζήτημα έχει να κάμει και με το ουσιώδες ερώτημα, πότε λήφθηκε η απόφαση για κούρεμα.. Ο κ. Πικής ρώτησε διακριτικά και ο κ. Φιλίππου το έριξε στην μετατόπιση που μάλλον αποκάλυπτε – αλλά οι δημοσιογράφοι ήταν αλλού. Είπε λοιπόν ότι η ΚΤΚ έδωσε οδηγίες το απόγευμα του Σαββάτου. Αυτό βέβαια ήταν αντιφατικό με ότι είπε ο Σαρρης της προηγούμενη ότι δόθηκε οδηγία να κλείσουν οι συναλλαγές από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Το ότι μερικοί συνέχιζαν τις εκροές ακόμα και όταν είχε κλείσει το σύστημα, το είχε καταγγείλει ήδη ο κ. Συλλούρης στην δική του κατάθεση ζητώντας μάλιστα δραματικά προστασία μαρτύρων – και τα ΜΜΕ, βέβαια, το έριξαν στις εσωτερικές σελίδες. Έτσι και αυτήν την φορά έτρεξαν να ρίξουν τίτλους ότι η Κεντρική Τράπεζα δεν έκλεισε το σύστημα. Η Κεντρική Τράπεζα απάντησε με δύο ανακοινώσεις. Στην πρώτη διέψευσε ότι δεν έστειλε εγκύκλιο – παρέθεσε απόσπασμα από τους κανονισμούς και υπέδειξε ότι τα σαββατοκύριακα είναι κλειστά τα καταστήματα. Στην δεύτερη ανακοίνωση υπέδειξε και το πλαίσιο – ότι ουσιαστικά ένας τραπεζίτης στην συνάντηση του Σαββάτου είχε αναφέρει ότι στην τράπεζά του δεν είχαν κλείσει το internet banking. Αν, όμως, υπήρχε κανονισμός και παραβιάστηκε, τότε επιβεβαιώνονται οι καταγγελίες Συλλούρη ότι και μετά την απόφαση γίνονται εκροές κατά παράβαση των δεδομένων.

«Σαν συνέχεια ανακοίνωσης με τίτλο «Διευκρίνηση Οδηγιών της ΚΤΚ» αναφορικά με την τοποθέτηση του τέως Προέδρου του ΔΣ της Λαϊκής Τράπεζας, η Κεντρική Τράπεζα αναφέρει ότι «μερίδα των ΜΜΕ αντί να επικεντρωθεί στα πλέον ουσιώδη και σημαντικά που ανέφερε ο κ. Φιλίππου, επέλεξε να αναφερθεί κατά κύριο λόγο σε δήλωση του ότι το απόγευμα του Σαββάτου 15 Μαρτίου 2013, ενώ βρισκόταν σε σύσκεψη στην ΚΤΚ με άλλους τραπεζίτες για ενημέρωση και ανταλλαγή απόψεων αναφορικά με τις επιπτώσεις των αποφάσεων του Eurogroup στο τραπεζικό σύστημα, άλλος ***παρευρισκόμενος τραπεζίτης αναφέρθηκε στο μη κλείσιμο του internet banking από την δική του τράπεζα.»***

Και επανέλαβε ότι: *«..τόσο το περιεχόμενο της εγκυκλίου προς τις τράπεζες, όσο και το γεγονός ότι το Σάββατο 15 Μαρτίου του 2013 ήταν τραπεζιτική αργία, δεν επέτρεπαν τη νόμιμη και σύμφωνα με τους τραπεζιτικούς κανονισμούς οποιαδήποτε εκροή καταθέσεων από το τραπεζιτικό σύστημα.»*

Τα ΜΜΕ το έθαψαν – ούτε καν ποιά ήταν η συγκεκριμένη τράπεζα δεν ρωτήθηκε. Και σε αυτό το σημείο, πρέπει κάποιος από τη Λαϊκή να εξηγήσει, αν και κάτω από ποιές συνθήκες έσπαζαν γραμμάτια στην Τράπεζα τις πρώτες μέρες του Μάρτη – διότι η εκροή κεφαλαίων στο εξωτερικό διασταυρώνεται και με το ποιοί το ήξεραν, αφού προφανώς η απόφαση είχε ληφθεί πριν τις 15 Μαρτίου.

Ποιός ενέκρινε το σπάσιμο των γραμματίων, με ποιά δικαιοδοσία και ποιά δικαιολογητικά – είναι μια σειρά ερωτήσεων που θα επιστρέφει αναπόφευκτα.

Διεθνή

Νέος γύρος Αστάθειας στη βόρεια Αφρική

Ενώ στην Μέση Ανατολή (Συρία, Παλαιστίνη-Ισραήλ) τα δεδομένα φαίνονται να βρίσκονται στη σκιά μελλοντικών εξελίξεων, στη βόρεια Αφρική, η ένταση απλώθηκε μετά την Αίγυπτο και στην Τυνησία, ενώ στη Λιβύη έφτασε σε νέα ύψη.

Βόρεια Αφρική: Αίγυπτος, Λιβύη, Τυνησία

Η αντιπαράθεση στην Αίγυπτο δεν φαίνεται ότι θα υποχωρήσει εύκολα. Οι ισλαμιστές της Μουσουλμανικής Αδελφότητας επιμένουν στις κινητοποιήσεις τους, ενώ ανάλογα κινούνται και οι οπαδοί του κοσμικού μετώπου. Ο Στρατός, ουσιαστικά, για πρώτη φορά μετά το Φεβρουάριο του 2011 είναι πια με μια μερίδα του λαού να τον υποστηρίζει σαν σωτήρα – ενώ μια άλλη μερίδα τον βιώνει αυξανόμενα σαν εχθρικό θεσμό. Την Παρασκευή, μετά από μαζικές συγκεντρώσεις και των δυο παρατάξεων, ακολούθησαν συγκρούσεις με δεκάδες νεκρούς – κατά μεγάλη πλειοψηφία από τους υποστηρικτές της Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Ο Στρατός προσπαθεί από την μια να φανεί κάπως ουδέτερος, αλλά είναι σαφές ότι οι γραμμές αντιπαράθεσης έχουν καθοριστεί. Στο σκηνικο προσπαθησε να παρεμβει και η Κ. Αστον σαν εκπροσωπος της Ε.Ε.

Πάντως, η σκιά της Σαουδικής Αραβίας είναι σαφής. Η νέα κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι δεν θα συνεχίσει για την ώρα τις διαπραγματεύσεις με το ΔΝΤ για δάνειο και ότι θα δώσει έμφαση στην ανάπτυξη – αυτά τα πράγματα δεν γίνονται δωρεάν. Μάλλον η νέα κυβέρνηση στηρίζεται σε σαουδαραβικες υποσχέσεις ενίσχυσης.

Ταυτόχρονα, ο αιγυπτιακός στρατός έχει αρχίσει εκστρατεία εναντίον των ενόπλων ισλαμιστών στο Σινά – που απειλούν και την ηρεμία του μετώπου με το Ισραήλ, αλλά και την γενικότερη τάξη που επιθυμούν να επαναφέρουν οι Σαουδάραβες και οι δυτικοί.

Σε αυτό το ευρύτερο κλίμα, η δολοφονία ενός ακόμα ηγέτη των κοσμικών στην Τυνησία, και μάλιστα ενός βουλευτή που εκφράζει και την τάση των κοσμικών αντί-ιμπεριαλιστών, όξυνε ακόμα περισσότερο την κατάσταση γενικά και ειδικά στην Τυνησία. Ξέσπασαν μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στο ισλαμικό κόμμα, ενώ υπήρξαν και συγκρούσεις με τις αρχές. Οι ισλαμιστές, βλέποντας και τις εξελίξεις στην Αίγυπτο, δεν έμειναν με σταυρωμένα τα χέρια προφανώς. Κινητοποιήθηκαν επίσης

και έτσι ξέσπασε και ένας αγώνας για έλεγχο των δρόμων. Τη Δευτέρα, ο στρατός ανακοίνωσε ότι η κεντρική πλατεία της Τύνιδας είναι απαγορευμένη ζώνη για διαδηλώσεις. Η ένταση, ωστόσο, είναι διάχυτη – μερίδα της αντιπολίτευσης ζητά ήδη την δημιουργία κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας με αποχώρηση από την συνεργασία με τους ισλαμιστές στην παρούσα κυβέρνηση. Και οι δυο παρατάξεις στο δρόμο φαίνονται να κινούνται αυξανόμενα προς βίαιες μορφές αντιπαράθεσης.

Και όπως παρατήρησαν και μερικοί άραβες σχολιαστές, το τρίγωνο Αίγυπτος-Τυνησία-Λιβύη φαίνεται ότι είναι ένα είδος υποσυστήματος, που αλληλεπιδρά: την ίδια βδομάδα **είχαμε έκρηξη βίας και στη Λιβύη** – πιο χαοτική ίσως, αλλά και πάλι φαίνεται να διαμορφώνεται ένα μέτωπο ενάντια στους ένοπλους και του ισλαμιστές.
Η διάχυση της έντασης σε οικονομικούς χώρους με απεργίες ήταν ένα σύμπτωμα που εμφανίστηκε πριν μερικές εβδομάδες. Την περασμένη βδομάδα, η ένταση πήρε πολιτική μορφή: δολοφονήθηκε ένας από τους εκπρόσωπους των διαδηλωτών ενάντια στους ενόπλους.
http://www.euronews.com/newswires/2047342-protesters-attack-muslim-brotherhood-offices-in-libyan-cities/

Ο νεκρός, ο κ. Μισμαρί, ήταν και διαμαρτυρόμενος επί Καντάφι, οπότε δεν μπορούσε να κατηγορηθεί για νοσταλγία. Αλλά οι ένοπλοι δεν είχαν ενδοιασμούς. Η δολοφονία προκάλεσε νέες διαδηλώσεις και στη Βεγγάζη και στην Τρίπολη με μια νέα εξέλιξη – οι διαδηλωτές επιτέθηκαν στα γραφεία της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, αντιγράφοντας εν μέρει τις πρακτικές των αιγυπτίων κοσμικών διαδηλωτών. Αλλά επιτέθηκαν και στα γραφεία του υποτιθέμενου φιλελευθέρου κόμματος. Η ταύτιση των δολοφονιών με τους ισλαμιστές είναι λογική, αφού αυτοί ήταν οι ένοπλοι και επί Καντάφι. Αλλά η επίθεση εναντίον και των γενικά φιλοδυτικών είναι νέα κίνηση.

Ταυτόχρονα, συνεχίστηκαν οι βομβιστικές επιθέσεις σε ξένες πρεσβείες – και εδώ φαίνεται και πάλιν μια υπόγεια αλλά σαφής εστίαση. Εκτός από τις δυτικές πρεσβείες, οι επιθέσεις εστίασαν και σε πρεσβείες των εμιράτων: μια από τις επιθέσεις έγινε ενάντια στην πρεσβεία των Η.Α.Ε., που είναι ο βασικός σύμμαχος της Σαουδικής Αραβίας

http://www.uruknet.info/?p=m99552&hd=&size=1&l=e

Αν η επίθεση έχει ως στόχο τους αντιπάλους της Μουσουλμανικής Αδελφότητας ή τους παλιούς σύμμαχους που πολέμησαν τους καντάφικούς το 2011 είναι ασαφές, αφού οι ανταποκρίσεις από την Λιβύη είναι αποσπασματικές. Είναι, όμως, γνωστό ότι, ενώ οι δημόσια προβαλλόμενοι ένοπλοι, είναι οι ισλαμιστές που συνεργάστηκαν με το ΝΑΤΟ, μια άλλη υπόγεια ένοπλη κίνηση που για την ώρα δεν διεκδικεί δημοσιότητα είναι οι καντάφικοί.

Η επίθεση ενάντια στη φυλακή στην Βεγγάζη, όπου βρίσκονταν 1100 φυλακισμένοι ανάμεσα τους και καντάφικοί που κατηγορούνταν , σύμφωνα με το BBC, για ένοπλη δράση και μετά το 2011 - «επιθέσεις ενάντια σε βάσεις ασφαλείας μετά την αντιπαραθεση» - ίσως να ήταν εκφραστική και των κινήσεων των καντάφικών στο σημερινό ρευστό πλαίσιο.

http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-23479913

Μέση Ανατολή και συνομιλίες: η κυβέρνηση στη Συρία ενισχύει τη θέση της, ενώ το Ισραήλ πραγματοποιεί συμβολικές κινήσεις

Στο συριακό μέτωπο υπήρξαν δυο εξελίξεις – στον στρατιωτικό τομέα, οι κυβερνητικές δυνάμεις ανακατέλαβαν πλήρως την μεγαλύτερη περιοχή/ «γειτονιά» την οποία έλεγχαν οι ισλαμιστές στην Χομς, η οποία ήταν ένα από τα κέντρα των μαχών τον τελευταίο χρόνο. Βορειότερα, κοντά στο Χαλέπι, οι ισλαμιστές είχαν ανακοινώσει την προηγούμενη βδομάδα ότι κατέλαβαν μια κοινότητα/περιοχή, όπου είχαν γίνει μάχες στο παρελθόν και όπου είχαν κατηγορηθεί ότι χρησιμοποιήσαν χημικά όπλα. Αλλά και αυτή η μικρή νίκη μετατράπηκε σε μπούμερανγκ, καθώς δημοσιοποιήθηκε βίντεο με την εκτέλεση 51 στρατιωτών. Γενικά, η στρατηγική του κυβερνητικού στρατοπέδου φαίνεται να είναι η σταθεροποίηση του κεντρικού άξονα της χώρας.

Η δεύτερη εξέλιξη είχε να κάνει με την αναφορά, από ρωσικές πήγες, ότι η νέα ηγεσία της αντιπολίτευσης δήλωσε προθυμία (με κάποιες απαιτήσεις) για συμμετοχή στη διεθνή διάσκεψη που ετοιμάζουν οι Ρωσία και ΗΠΑ. Είναι πιθανό ότι οι ανακοινώσεις για εφοδιασμό των ένοπλων της αντιπολίτευσης με όπλα από την Δύση, αλλά και καθυστέρηση που παρατηρείται, να είναι μέρος μιας διαδικασίας για να αποκτήσουν οι αμερικανοί και οι βρετανοί κάποια πρόσβαση στους ένοπλους. Αν κρίνει, όμως, κάποιος από τη σφαγή των αιχμάλωτων στρατιωτών, η δυτική λογική των δημόσιων σχέσεων, δεν λειτουργεί πολύ πια ανάμεσα στους ένοπλους – οι μαζικές εκτελέσεις είναι μάλλον πρακτική της Αλ Κάιντα. Και είναι γεγονός ότι η Αλ Κάιντα στο γειτονικό Ιράκ έχει εξαπολύσει ένα πογκρόμ βομβιστικών επιθέσεων, που ξαναεγκλωβιζει τις εξελίξεις στο φόβο και τη σκιά ενός νέου γύρου κοινοτικών - σουνιτών και σιητών - αντιπαραθέσεων, όπως το 2006. Με ένα παράδοξο τρόπο η Αλ Κάιντα λειτουργεί στα κενά που αφήνει μια αρχική δυτική παρέμβαση – από το Αφγανιστάν μέχρι το Ιράκ.

Στο θέμα των συνομιλιών Παλαιστίνιων και Ισραηλινών, οι προσδοκίες φαίνονται να είναι χαμηλές με μερικούς παρατηρητές, όπως ο F. Lamb να ισχυρίζονται ότι ούτε οι αμερικανοί πιστεύουν σε κάποια δραματική αλλαγή – απλώς ελπίζουν να ενισχύσουν την εικόνα της Λιβνι, στην οποία φαίνεται να ποντάρουν, ή ίσως και του νέου κεντρώου σχήματος. Για τον Ομπάμα θα ήταν ίσως μια ευκαιρία να κινηθεί κάπως από το τέλμα στο οποίο έχει περιπέσει η διεθνής του - αλλά και των ΗΠΑ - εικόνα ιδιαίτερα μετά το θέμα Snowden - και τις αποκαλύψεις, αλλά και τη διεθνή έκθεση των ΗΠΑ ως κράτος αστυνόμευσης και εκδίκησης απέναντι στους διαφωνούντες. Ο Νετανιάχου πάντως ανακοίνωσε την απελευθέρωση παλαιστινίων κρατουμένων ως κίνηση καλής θέλησης πριν τις συνομιλίες. Στο παλαιστινιακό μέτωπο, η δυσφορία

είναι διάχυτη – αν και αναμένεται βέβαια ότι ο Αμπάς θα συνεχίσει. Το θέμα είναι οι προοπτικές.

Σύμφωνα με μερικούς παρατηρητές, η αντιπαραθεση στην Αίγυπτο και οι επιθέσεις του στρατού ενάντια στη Χαμάς, έστω και ρητορικά - ανακοινώθηκε λ.χ. ότι θα διερευνηθούν κατηγορίες εναντίον του Μόρσι για συνεργασία με την Χαμάς - φαίνεται να οδηγούν την οργάνωση σε μια επανεξέταση των συμμαχιών της και ενδεχόμενη ενίσχυση των σχέσεών της με την Χιζμπολάχ ή ίσως και με το Ιράν. Αρχικά, η Χαμας στηριζόταν εν μέρει από τον «άξονα της αντίστασης», όπως ονομάζεται η ομάδα των χωρών με σκληρή στάση απέναντι στο Ισραήλ, αλλά και αμφισβήτησης της δυτικής ηγεμονίας στην περιοχή -Χιζμπολάχ, Συρία, Ιράν. Άλλωστε, η νίκη της Χιζμπολάχ έναντι του Ισραήλ το 2006, ήταν αποτέλεσμα της παρέμβασης της λιβανέζικης οργάνωσης υπέρ της Χαμάς. Ένας από τους ηγέτες της Χαμάς είχε την έδρα του στη Συρία. Σε αυτό το πλαίσιο, η όξυνση της αντιπαράθεσης στη Συρία οδήγησε τη Χαμάς σε δύσκολα διλήμματα, καθώς βρέθηκε ανάμεσα στην σουνιτική ταυτότητα της και τις πολιτικές της συμμαχίες. Στο βαθμό που το Κατάρ, ένας βασικός χρηματοδότης της περιοχής της Γάζας, ενίσχυε την Χαμάς και δεν ήταν σε αντιπαράθεση με τις σιητικές οργανώσεις, η Χαμας διατηρούσε πολλαπλές άκρες στον μουσουλμανικό κόσμο. Όταν, όμως, το Κατάρ έγινε ο εκφραστής της ανόδου της Μουσουλμανικής Αδελφότητας στην εξουσία, τότε η Χαμάς βρέθηκε υπό πίεση για τις σχέσεις της με την κυβέρνηση της Συρίας, ενώ όταν τα εμιράτα του Κόλπου αποφάσισαν να μετατρέψουν τη σύγκρουση σε ενδοθρησκευτική - σουνίτες εναντίον σιητών μουσουλμάνων - η Χαμάς βρέθηκε ακόμα πιο πιεσμένη. Ποιά στάση θα τηρήσει το Κατάρ, αλλά ιδιαίτερα η Σαουδική Αραβία και το Ιράν θα είναι σημαντικό για το επόμενο στάδιο. Αλλά και τα τοπικά κινήματα έχουν δικά τους νήματα σχέσεων και δυναμικών.

Τώρα αν στο περίπλοκο κουβάρι των εσωτερικών αντιπαραθέσεων και των διεθνών συμφερόντων στην περιοχή, δημιουργηθεί και δυναμική ειρήνης θα είναι ενδιαφέρον. Προς το παρόν, ο Κέρρυ προβαίνει σε ανακοινώσεις.

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Αντί – μιλιταριστική συναυλία

Η συναυλία διοργανώνεται για τέταρτη συνεχή χρονιά στην Λευκωσία στις 14 Αυγούστου 2013, με σκοπό την ευαισθητοποίηση του κοινού ενάντια στο μιλιταρισμό και τα θέματα της ελευθερίας και της συνύπαρξης των λαών.

'Anti-Militarist Peace Operation' ("Αντιμιλιταριστική Ειρηνική Επιχείρηση"), το όνομα επιλέγηκε ως έκφραση ειρωνείας προς τον παραπλανητικό χαρακτηρισμό που χρησιμοποιείται από την Τουρκία για την τουρκική εισβολή ως υποτιθέμενη «ειρηνική επιχείρηση».

Η επιλογή της ημερομηνίας είναι σημαντική, σημαδιακή και καθόλου τυχαία διότι αυτή

είναι η μέρα κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η δεύτερη φάση της τουρκικής εισβολής και η μέρα κατά την οποία ειπώθηκε η γνωστή φράση «Η Αϊσέ μπορεί να πάει διακοπές» από τον τότε Τούρκο Πρωθυπουργό προς τον Υπουργό Εξωτερικών της Τουρκίας όταν άρχισε η στρατιωτική επιχείρηση στην Κύπρο.

Η διαφημιστική εκστρατεία της εκδήλωσης, όπως και οι προηγούμενες συναυλίες, έτυχαν ιδιαίτερης προσοχής. Για την προώθηση της εκδήλωσης χρησιμοποιείται μια τροποποιημένη αντιμιλιταριστική εκδοχή του γνωστού λογότυπου που συναντάται συνήθως σε στρατιωτικές περιοχές και σε στρατόπεδα του κατοχικού στρατού. Αντί ο στρατιώτης να κρατάει στο χέρι ένα όπλο (σύμβολο πολέμου), κρατάει μια κιθάρα. Ακόμη, η φράση «Προσοχή στρατιωτική ζώνη» αντικαθίσταται από τη φράση «Προσοχή μη στρατιωτική ζώνη».

Στη συναυλία θα συμμετέχουν μέχρι τώρα οι BANDİSTA (όπως κάθε χρόνο) και ο Özgür. Η συναυλία θα πραγματοποιηθεί στη βόρεια πλευρά της Λευκωσίας δίπλα από το Μπουγιούκ Χάν στις 14 Αυγούστου στις 20:00.

Σπόντες

- **Ωιμε. Ώστε δεν θα φύγει ο Ντάουνερ;** Κατά που λέει όμως και ο Καβάφης, είναι και αυτός μια κάποια λυση..για μερικούς. Επί της ουσίας ελπίζουμε ότι το μάθημα των κουρεμάτων του Μάρτη έγινε κάπως κάπου μάθημα – και δεν εννοούμε μόνο στο προεδρικό. Το να αλλάζεις ξαφνικά και μόνος σου - ή να αποδέχεσαι- μια ριζική αλλαγή -όπως τότε που περάσαμε από το bail out του δανείου 17 δις, στο bail in του δανείου 10 δις συν κούρεμα- προκύπτουν διάφορα στην διαδικασία. Οπότε το ότι ο Νταουνερ είπε ότι θα ξεκινήσει η συζήτηση από το έγγραφο για συγκλίσεις αποκλίσεις είναι καλή αρχή. Και οι νούσιμοι θα φανούν.

- **Σύμφωνα με το Φιλελεύθερο, ο κ. Αναστασιάδης προσανατολίζεται στο διορισμό του κ. Κ. Κληρίδη στη θέση του νέου Γενικού Εισαγγελέα**. Δεν είναι γνωστός ο κ. Κληρίδης και μετά από τις θλιβερές εμπειρίες με διορισμένους δικαστές, δεν μπορεί κάποιος να είναι σίγουρος. Όμως, αν οι εισηγήσεις μερικών άλλων - όπως φαίνεται στο δημοσίευμα - ήταν ο δικηγόρος της Τράπεζας Κύπρου, ο κ. Πολυβίου, και μετά - κόλλημα είναι πια αυτό με την τράπεζα των Τριανταφυλληδων; - ο κ. Κ. Τριανταφυλλίδης, τότε ο ό,ποιος και να είναι ο κ. Κ. Κληρίδης, κερδίζει με άνεση στα βασικά κριτήρια που σε μια τέτοια εποχή είναι λογικά: ή έστω και στα προσχήματα αμεροληψία και αποφυγή διαπλοκής – για να υπάρχει ένα έστω μίνιμουμ κοινής αποδοχής. Και γιατί έρχεται το κυπριακό, αλλά και γιατί τα σκάνδαλα των τραπεζών, όσο και να προσπάθησαν τα ΜΜΕ είναι πια πάνω στο τραπέζι – και σε αντίθεση με το χρηματιστήριο, δεν θα κρύβονται εύκολα - θα το θυμίζει η κρίση, η κοινωνικοποίηση, δηλαδή, των ζημιών των τραπεζών - αν δεν υπάρξει δικαιοσύνη, έστω και στην αντιμετώπιση του φαινομένου. Και

ο κ. Πολυβίου, ο οποίος έκανε και αγώνες για να συγκαλύψει τις ευθύνες της τράπεζας - λ.χ. για την εξαπάτηση του κοινού στα τέλη του Ιούνη του 2012 - θα κάνει έρευνα σε όσους τον πλήρωναν και όσους συγκάλυπτε; Ή ο γόνος της ιστορικής οικογένειας της Τράπεζας Κύπρου θα κάνει έρευνα στην οικογενειακή επιχείρηση; Ας ελπίσουμε, λοιπόν, ότι ο κ. Αναστασιαδης, θα επιμείνει στις επιλογές αποστασιοποίησης από το κύκλωμα της Τράπεζας Κύπρου που θέλει τώρα να καταλάβει και την εισαγγελία. Κωμωδία παγκόσμια θα γίνουμε: η τράπεζα που βύθισε την κυπριακή οικονομία αναλαμβάνει την εισαγγελία… για να εμποδίσει τις έρευνες;

- **Εμπόριο;** Και το ότι και οι δυο πούλησαν και πουλούν Μαρί για να καλύπτουν τα συμφέροντα που εκπροσωπούν, αλλά και τη χρησιμοποίηση μερικών θυμάτων για να προωθούν τον εαυτό τους, είναι μεν κάτι που θα καταγράφει επίσης στην προσωπική ιστορία του καθενός. Το ότι το σύνταγμα δεν ενδιαφέρει μερικούς στους ρητορικούς τους οίστρους φαίνεται από καιρό – και από αλλα θέματα.

- **Ανάμεσα στην πρόοδο και το σιαμάλισμα των λέξεων: προς το μέλλον ή πουλώντας τα κουπόνια ως ανακάλυψη της τασιηνόπιττας;** Η ιδέα ενός εξασφαλισμένου κατώτατου κοινωνικού μισθού δεν είναι κακή ιδέα. Αντίθετα, με τα μελλοντικά έσοδα από το φυσικό αέριο είναι ένας όρος χρήσιμος. Αλλά η παρούσα κυβέρνηση είναι και λίγο περίεργη στη χρήση των λέξεων. Να υπενθυμίσουμε δυο επεισόδια: σε μια φάση ζήτησε περισσότερες περικοπές για να προσληφθούν ξανά ωρομίσθιοι υπάλληλοι. Και αυτό έγινε στα πλαίσια του τότε κλίματος αλληλεγγύης. Πρόσφατα, αποκαλύφθηκε ότι τελικά υπήρξε ρουσφέτι στις προσλήψεις. Αυτό λέει ότι μερικοί έστω κυβερνώντες έχουν την τάση να μιλούν για το συλλογικό καλό, αλλά να κρύβουν πίσω από τις λέξεις ιδιοτελή συμφέροντα. Μετά είχαμε την μείωση του ποσού που παίρνουν οι πολιτικοί πρόσφυγες – και την υιοθέτηση των κουπονιών. Αυτό μπορεί να αποδοθεί μεν σε ένα φτηνό ρατσισμό – αλλά αφού οι κανονισμοί για τους αιτητες άσυλου κινούνται μέσα στο υπάρχον πλαίσιο των κοινωνικών παροχών, το ερώτημα είναι αν μερικοί σκέφτονται να χρησιμοποιήσουν εκείνο το μοντέλο για κατώτατο όριο. Διότι μερικοί φώναζαν για λιτότητα – τώρα λένε θα κόψουν επιδόματα - από ποιούς που δεν κόπηκαν ακόμα; - και θα … τα οικονομικά φαίνονται οξύμωρα εκτός και αν πίσω από τα λόγια είναι η υποβάθμιση του υπάρχοντος κοινωνικού δικτύου προστασίας.

- **Πάντως οι ρητορικές κινήσεις της κ. Αιμιλιανίδου κινούνται σε μια περιφέρεια με κλισέ που θυμίζουν δαιμονοποίηση.** Η ατάκα κάποιοι παίρνουν 2.500 ευρώ, δεν λέει απολύτως τίποτα αν δεν εξηγηθεί ποιός, γιατί και σε ποιό πλαίσιο. Αλλά τέτοιες ατάκες απλά δημιουργούν κλίμα για αναστολή παροχών σε άτομα που τα έχουν ανάγκη – και μετά φτάνει κάποιος στα κουπόνια. Αλλά να περιμένουμε και να θεωρήσουμε τις αρχικές δηλώσεις ως κλισέ παραστάσεις.

- **Αληθεύει;** Σύμφωνα με πληροφορίες που έφτασαν στη Δέφτερη Ανάγνωση, η αδελφή του κ. Χάσικου μετατέθηκε ως γραμματέας του προέδρου των Κυπριακών Αερογραμμών. Και η μετάθεση, λενε, έχει κερασάκι προαγωγή από κλίμακα Α7 σε Α8. Να το θέσουμε λοιπόν και δημόσια: Αληθεύει; Δηλαδή ο υπουργός πρόσλαβε αδελφότεχνους, ας πούμε, και τώρα, ο κουμπάρος ανταποδίδει με προαγωγές; All in the family; Επειδή δεν είμαστε σίγουροι το θέτουμε και θα αναμείνουμε ….

- **Ούτε συντονισμένοι να είναι μερικές φορές εκεί στο Φιλελεύθερο**. Την Τρίτη 30/7 υπήρχαν τρία σχόλια για την κατάληξη στο κούρεμα του 47.5%. Οι δυο από τους τρεις είναι από τους σχετικά νηφάλιους της εφημερίδας, αλλά φαινοταν να υπαρχει μια μονοδιάστατη τάση προς μια πλευρά – ενα ειδος δικαιολόγησης των μεγαλοκαταθετών και των διεκδικήσεων των μεγαλομετόχων. Αξίζει να διευκρινιστεί ότι στην ειδησεογραφική κάλυψη, τα δεδομένα ήταν πιο ισορροπημένα – με δηλώσεις παραγόντων για τα θετικά του «μαξιλαριού». Την επόμενη ακολούθησε ακόμα ένα σχόλιο από μέλος της συντακτικής ομάδας στο ίδιο κλίμα με τους 2 τουλάχιστον: «φταίει ο Δημητριάδης», λες και είναι ο Δημητριάδης που αποφάσισε να διαχειριστεί ένα κούρεμα για το οποίο ο ίδιος δεν ήξερε. Όμως άρχισαν και οι διαφοροποιήσεις. Ας δούμε τα 3 σχόλια και γιατί έχουν ενδιαφέρουσες διαφοροποιήσεις αλλα ίσως καταγράφουν και τάσεις.

- **Σχόλιο 1: Ο κ. Α. Μιχαηλίδης είχε ένα κείμενο με τίτλο «Διοικητής ή Δραγουμάνος». Ενδιαφέρον τίτλος. Άραγε θα αποδεχόταν ο κ. Μιχαηλίδης, τώρα, ότι οι «δραγουμάνοι» και η εκκλησία ήταν όργανα φορολογικών επιδρομών ενάντια στους χριστιανούς κάτοικους κατά την οθωμανική περίοδο;** Μέχρι και ο κ. Κύρρης αντιμετώπισε επιθέσεις, όταν το έθεσε δημόσια την δεκαετία του 1980. Και τον καιρό που μερικοί

έφτιαχναν εκστρατείες ενάντια στο Ρ. Κατσιαούνη (το 2010 ας πούμε) δεν φαίνονταν να υπήρχαν τέτοιες ευαισθησίες – ο Χατζηγεωργάκης Κορνεσιος το 1804, ο πιο γνωστός δραγουμάνος της οθωμανικής περιόδου, τότε ήταν ήρωας. Στο κείμενό του, ο κ. Μιχαηλίδης θεωρεί ότι θα έπρεπε να συνεργαστούν κυβέρνηση και διοικητής και αφού διαφωνούν.... φταίει ο διοικητής. Φυσικά και πάλι, τέτοια δεν ακούγονταν επί Ορφανίδη. Η κατάληξη ότι το μαξιλαράκι είναι με τα «λεφτά των πολιτών» είναι ακατανόητη - φυσικά, είναι πολίτες και όσοι θα τύχουν κουρέματος, αλλά αν το ζήτημα είναι το σύνολο ή η πλειοψηφία των πολιτών, τότε η αναφορά είναι παραπλανητική. Το παρόν κούρεμα αφορά στους μεγαλοκαταθετες – και αν κάποιοι θέλουν να σωθεί η Τράπεζα Κύπρου μετά τα όσα προβλήματα έχει δημιουργήσει, είναι πιο λογικό να ζητείται περισσότερη ασφάλεια. Οπότε αν το ζήτημα είναι οι πολίτες ως σύνολο, τότε το αρχικό ζήτημα μάλλον πρέπει να είναι αν ήταν σοφό να μείνει μόνο η Κύπρου και να δεσμευτεί η κοινωνία σε αυτόν τον μονόδρομο. Και τώρα ναι, το ζητούμενο είναι να είναι τουλάχιστον κάπως ασφαλισμένη η τράπεζα με την οποία μας έμπλεξαν μερικοί ως κοινωνία – γιατί ένα νέο πρόβλημα θα αφορά όλη την κοινωνία. Και δεν είναι και σοφό να ξαναγινεί απόπειρα κοινωνικοποίησης των ζημιών της Τ. Κύπρου. Την επομενη παντως κατεγραψε μια ενδιαφερουσα αιρετικη ερωτηση μετα την επισης αιρετικη χρηση της λεξης δραγουμανος: «..θα σωσουμε την τραπεζα Κυπρου και ας χαθουν όλα τα αλλα;»

- **Σχόλιο 2: Η σχέση της κυπριακής Κεντρικής Τράπεζας με την Ευρωπαϊκή είναι δομική και ευθύνη όσων ήθελαν/θέλουν την ευρωζώνη. Από εκεί και πέρα ο Δημητριάδης τουλάχιστον δεν ανήκει στο κύκλωμα των τραπεζιτών και των μεγαλομετόχων** – και για αυτό είναι και στοχος επιθεσεων. Στην σελίδα 5, στον Φιλελεύθερο της Τρίτης, είναι το σχόλιο του κ. Πιμπίσιη, ο οποίος συνήθως είναι ήπιος και σχετικά ισορροπημένος. Εδώ όμως απλώς αναπαράγει τη ρητορική του προηγούμενου σχολίου: **«Ο εντολοδόχος της Τρόικα».** Γράφει για την Κεντρική Τράπεζα: «Πρόκειται ουσιαστικά για ένα παράρτημα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και κατ' επέκταση και της Τρόικας, το οποίο συστηματικά εργάζεται όχι προς όφελος των κατοίκων της Δημοκρατίας..». Με όλο το σεβασμό κ. Πιμπίσιη κάνεις, ή καμώνεσαι, ότι δεν καταλαβαίνεις. Το ότι η Κυπριακή Κεντρική Τράπεζα είναι μέρος-παράρτημα του Ευρωπαϊκής είναι μέρος του «ευρωπαϊκού οικοδομήματος», όπως λένε, και των θεσμών της ευρωζώνης, είναι δεδομένο – δεν είναι θέμα επιλογής του

άλφα ή βήτα διοικητή. Άρα, η ξαφνική κριτική σε αυτό το δομικό οικοδόμημα είναι αστεία – είτε κάποιος υιοθετεί την αμφισβήτηση του ευρώ, είτε αποδέχεται το θεσμό των κεντρικών τραπεζών σε αυτό το σύστημα. Άρα, αυτό το κόλπο να εστιάζεται στο Δημητριάδη η επίθεση για την δομή του ευρώ και των ευρωπαϊκών θεσμών είναι παραπλανητική και έκδηλη σε βαθμό χιούμορ. Έτσι είναι, έτσι τους βρήκε, και άλλοι τους στηρίζουν αυτούς του θεσμούς. Τώρα, αν ο Δημητριάδης κάνει ή δεν κάνει καλά την δουλεία του είναι άλλο θέμα από την σχέση ΕΚΤ με την τοπική κεντρική. **Ο κ. Δημητριάδης** δεν εισηγήθηκε ούτε τα καθολικό κούρεμα, ούτε το άπλωμα του προβλήματος σε όλο το τραπεζιτικό σύστημα, ούτε συγκάλυψε τα σκάνδαλα των τραπεζών. **Είναι ο πρώτος διοικητής της Κεντρικής, που φαίνεται να τα έχει βάλει με το κατεστημένο των τραπεζών – και κ. Πιμπίσιη είναι απογοητευτικό να ακούγεστε σαν απολογητής των μεγαλομετόχων.**

- **Σχόλιο 3: Η αντίσταση στο καθολικό κούρεμα ήταν μια άμυνα ενάντια στην επέκταση μοντέλων όπως της φούσκας του χρηματιστηρίου, και στην πολιτική-οικονομική πρακτική μέσα από νομικές διαδικασίες.** Το τρίτο σχόλιο είναι από τον **Π. Χαραλάμπους**, ίσως του πιο νηφάλιου σχολιαστή της εφημερίδας που τη συγκεκριμένη ημέρα τα είχε με τα κόμματα, γιατί δεν δέχθηκαν το καθολικό κούρεμα. Σε αυτό τουλάχιστον, προς τιμήν του, διαφοροποιήθηκε από τις επιθέσεις εναντίον του κ. Δημητριάδη. Αλλα η υπόθεση με το πρώτο κούρεμα είναι σαφώς προβληματική για ένα αναλυτή που ξέρει καλύτερα για την ιστορία του κυπριακού τραπεζιτικού τομέα. Γιατί να το δεχθούν/δεχθούμε κ. Χαραλάμπους; Εσείς ξέρετε πολύ καλά και το έχετε γράψει ότι οι τράπεζες ευθύνονται για τα τρία οικονομικά προβλήματα των τελευταίων 15 χρόνων: της φούσκας του χρηματιστηρίου, της φούσκας των ακίνητων, και αυτή την καταληκτική κρίση που έχουμε τώρα. Γιατί θα έπρεπε σαν εύκολα θύματα να προσφέρουμε από τις ελάχιστες αποταμιεύσεις - διότι αυτά είναι τα κάτω των 100,000 - για να ξελασπώσουμε μεγαλοκαταθέτες, αλλά και μεγαλομετόχους οι οποίοι καθοδηγούν αυτές τις εκστρατείες ενάντια στην Κεντρική που δεν ελέγχουν; Δεν είναι αυτοί που έβγαλαν και τα πολλά λεφτά από τις προηγούμενες φούσκες; Εσείς ξέρετε. Κατά συνέπεια, η λογικότατη αντίσταση των πολιτών έφτασε και στα κόμματα. Και πολύ καλώς απέρριψαν το καθολικό κούρεμα – γιατί εκτός από άδικο θα ήταν και καταστροφική πρακτική. Ένα κόλπο του χρηματιστηρίου σε ανοιχτή εκδοχή επανάληψης και οικειοθελώς; Δεν θα πάρουμε και ήταν ίσως μια από

τις πιο σοφές αποφάσεις της πλειοψηφίας…Την επόμενη ο κ. Χαραλάμπους προχώρησε στην «επόμενη μέρα» της Τράπεζας Κύπρου με την ενδιαφέρουσα δηλωση: «Αν με το 47.5% σωζεται το 90%, τοτε χαλαλι». Διαφοροποιηθηκε.

- **Και γιατί γίνεται ο καυγάς; Διότι ξεκινά η αντιπαράθεση για τον έλεγχο.** Στις 31/8 πάντως ο Πολίτης ήταν σαφής για τις προθέσεις μερικών: πρόβαλε πρωτοσέλιδα κινήσεις από Αβέρωφ και Ν. Παπαδόπουλο να αλλάξουν πάλι νομοθεσία στην βουλή για να αποκτήσει η κυβέρνηση [και ενδεχομένως οι ίδιοι και τα κεφάλαια η οι μεγαλομέτοχοι που εκπροσωπούν] πρόσβαση στον έλεγχο της τράπεζας. Αν επιβιώσει. Διότι είναι με τέτοια κόλπα έλεγχου που η τράπεζα Κύπρου αρνήθηκε 800 εκατομμύρια το Σεπτέμβριο του 2011 για να ζητήσει 9 μήνες μετά 500 από το κράτος. Και μετά αποκαλύφθηκαν όλα. Τότε, τον Σεπτέμβρη δεν έδιναν αντιπροσώπευση στο ρώσο επενδυτή. Τώρα είναι διατεθειμένοι να βυθίσουν το καράβι για τον έλεγχο; Και για να έχουμε καλό ρώτημα ο Πολίτης τώρα με ποιους θα είναι;

- **Και τώρα που η πλειοψηφία της Τράπεζας Κύπρου θα ανήκει σε ρωσικά κεφάλαια, θα είναι ενδιαφέρον να επαναξιολογήσουμε το τί έγινε και ποιές είναι οι μελλοντικές δυναμικές των σχέσεων Δύσης και Ρωσίας στην Κύπρο**.
- Οι Ρώσοι είναι εδώ.

- **Το πρόβλημα με το δικηγορικό γραφείο του κ. Αναστασιάδη** το επανέφερε ο κύκλος γύρω από το περιοδικό HOT.DOC. Όταν αντιπροσωπεύεται ένα σεβαστο μεριδιο μετοχων από οικογενειακή επιχείρηση που σχετίζεται με την εκτελεστική εξουσία, είναι δύσκολο…Θα πρέπει να βρεθεί τουλάχιστον κάποιος τρόπος απεγκλωβισμού, κατά που λέει και το ρητό με τον Καίσαρα, τη γυναίκα του και τη δημόσια τους εικόνα.

- **Τελικά ο Κασίνης τώρα δεν θα έχει πρωτοσέλιδα και σχόλια αρχισυντακτών; Εδώ δήλωσε ότι χάνουμε 100 εκατ. τη βδομαδα.** Φαίνεται ότι για τα ΜΜΕ ο Κασίνης είναι χρήσιμος αναλόγως ποιόν του βάζουν απέναντι. Θα δουμε και την συνεχεια.

- **Πάντως το πραγματικά ανησυχητικό είναι το σχόλιο του Παράσχου ότι οι πρόσφατες κινήσεις ίσως να είναι σύμπτωμα ότι άρχισε το φαγοπότι σε βάρος του δημόσιου πλούτου –** που θα οικοδομηθεό γύρω από το φυσικό αέριο. Ξεκινούν έργα. Πάντως αυτό το θέμα θα είναι στο κέντρο, οπότε όσοι θα δοκιμάσουν τσαλαβούτημα να το σκεφτούν…Ακόμα και με 4 τηλεοράσεις μπορεί να μην καταφέρεις να γελάσεις τους κυπραίους άμα το θέμα αφορά σε ένα χωράφι που εν κοινό.

- **Ώστε τελικά επικράτησε η θέση των Αθηνών για τις στρατιωτικές σχέσεις;** Σύμφωνα με δημοσίευμα του Φιλελευθέρου στις 30/7, η νέα κυβέρνηση «τερμάτισε τις διαπραγματεύσεις για την υπογραφή μνημονίου. Το μνημόνιο θα ήταν ουσιαστικά μια τυπική συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας. Το ότι ακυρώθηκε δεν φαίνεται να έχει να κάνει τόσο πια με τα τοπικά κολλήματα, όσο με τις διεκδικήσεις των Αθηνών. Σύμφωνα με το δημοσίευμα, τόσο ο έλληνας υπουργός, ο κ. Αβρααμόπουλος, όσο και ο αρχηγός της Εθνικής Φρουράς ο κ. Νούσης. Σύμφωνα με το δημοσίευμα ο κ. Αβρααμόπουλος είπε στον κ Φωτίου ότι «δεν χρειάζονται ούτε μνημόνια συναντίληψης, ούτε Ενιαία αμυντικά δόγματα». Τουλάχιστον, γλυτώσαμε από εκείνες τις φούσκες σε μέγεθος βαρέλας της δεκαετίας του 1990. Αλλά με την υπογραφή μνημονίου οι έλληνες αξιωματικοί δεν θα υπόκεινται στην κυπριακή δικαιοσύνη, δεν είναι;

- **Και τί γυρεύει όντως ο Αυξεντίου στην ερευνητική;** Γράφει ειρωνικά η Καθημερινή, σε σχόλιο για την κατάθεση Ηλιάδη: « *Α! Μάθαμε και τί δουλειά έχει καθημερινά στην Ερευνητική ο πρώην διοικητής της Κεντρικής, Αυξέντης Αυξεντίου. Είναι λέει μυστικός σύμβουλος της ερευνητικής. Επί πληρωμή φαντάζομαι, έτσι;»*. Το θέμα της πληρωμής είναι γενικά ανοικτό για αυτήν την επιτροπή. Αλλά το θέμα είναι και ο κ. Αυξεντίου και ο ρόλος του την εποχή του Χρηματιστηρίου. Όντως ξέρει κανείς για τον ρόλο του; Γενικό Ενδιαφέρον;

- Πάντως αν κρίνουμε από σχόλια σε οικονομικές σελίδες, η κατάσταση άγνοιας με την οποία μπήκαν σε ένα τέτοιο τομέα τα μέλη της ερευνητικής φαίνεται: «Σε ανέκδοτο εξελίσσεται η ερευνητική επιτροπή για την οικονομία, αφού όποιος παρακολουθεί τις εργασίες της δεν ξέρει αν θα φύγει εκνευρισμένος ή γελώντας. Οφείλει ο πρόεδρος της να κάνει τα μαθήματα του την προηγούμενη ημέρα και να μαθαίνει δυο πράγματα σχετικά, πριν να

πηγαίνει. Δεν είναι δυνατον να μιλα «επικινδυνότητα» αλλά να μην ξεχωρίζει αν πρόκειται για κούρεμα και μείωση κεφαλαίων ή για ρευστότητα. Μεγάλη η διαφορά.» [Καθημερινή, 28/7]

- **Πολιτική της πληροφορίας:** Η «μισή» καταδίκη του Β. Manning, του ατόμου που διέρρευσε αρχεία στα wikileaks είναι μια ενδιαφέρουσα στιγμή. Η αποφυγή καταδίκης για «βοήθεια στον εχθρό» μπορεί να προερχόταν και από εσωτερική πίεση αλλα και από εξωτερική – η υπόθεση Snowden, έχει ανοίξει το θέμα πια σε ένα ευρύτερο κοινό και πλαίσιο. Το ότι η «πολιτική της πληροφορίας» ανοίξει νέα δεδομένα ακόμα και στην πολιτική φάνηκε και στο κογκρέσο όταν σε ψηφοφορία για την παρακολούθηση τηλεφώνων πέρασε με 217 – 205 παρά το ότι την πλειοψηφούσα θέση την στήριξε και η κυβέρνηση Ομπαμα και η ηγεσία των ρεπουμπλικάνων. Αλλα γεννιούνται και άλλες συμμαχίες: http://www.counterpunch.org/2013/07/25/the-perennially-unusual-yet-somehow-ubiquitous-left-right-alliance/

- **Στην Κύπρο δεν υπάρχουν παρακολουθήσεις;**

ΑΠΟΨΕΙΣ

Μεταμοντέρνα αποικιοκρατία και εκφυλισμένος 'πολιτισμός'

George Venezuelans

Δεν είναι απαραίτητα η τελευταία απόφαση του Υπουργείου Εργασίας (να επεκτείνει το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων και να χαρακτηρίσει ολόκληρη την Κύπρο ως τουριστική ζώνη), που θα οδηγήσει στην εκφύλιση του πολιτισμού. Άλλωστε, ο πολιτισμός εδώ στο νησί μας κουτσαίνει, λόγο των επιπτώσεων της αγγλοκρατίας αλλά και του μετά- της- εισβολής συνδρόμου της υποτίμησης της γλώσσας και της κουλτούρας μας. Πολιτισμός δεν είναι τα αρχαία μνημεία, ούτε τα μουσεία (μόνο) αλλά ένα σύμπλεγμα πολλών άλλων πραγμάτων που πιο εύκολο είναι να ονομάσω τι δεν είναι πολιτισμός στη Κύπρο παρά το τι είναι. Σίγουρα η διαφθορά, το κοματιλικκι, η αναξιοκρατία και σύνδρομο της υπερβολής και του καναπέ δεν αποτελούν στοιχεία του πολιτισμού (ίσως αποτελούν στοιχεία του μετεξελιγμένου κυπριακού πολιτισμού βέβαια).

Η επέκταση του ωραρίου των καταστημάτων αποτελεί καθαρά επέκταση της τροικανής αποικιοκρατίας που σιγά-σιγά εδραιώνεται στο νησί αλλά και γίνεται ο συνεχιστής του εκφυλιζόμενου μας πολιτισμού. Δεν αρκεί που δεν ομιλουμε καλά την γλώσσα μας, δεν αρκεί που όλες η ταμπέλες εστιατορίων, καταστημάτων κλπ είναι γραμμένες σε 2-3 γλώσσες πριν από τα ελληνικά, ιδίως στις τουριστικές πόλεις, θα μεταφέρουμε το φαινόμενο αυτό και στις μη τουριστικές περιοχές. Το θέμα εδώ, δεν είναι η προσέλκυση τουρισμού στις μη-παραθαλάσσιες τουριστικές πόλεις. Οι τουρίστες καλοδεχούμενοι. Το θέμα είναι ότι η ‘κουλτούρα’ που κτίζεται στην Αγία Νάπα και σε άλλα τουριστικά θέρετρα θα μεταφερθεί σε όλη την Κύπρο. Οι παραδόσεις όπως αυτή του φαγητού, των λαϊκών εθίμων κα, θα γίνουν πλέον εμπορεύσιμα προϊόντα που δεν θα αποσκοπούν στο να μας γνωρίσει ο τουρίστας καλυτέρα, αλλά στο να πουλήσουμε περισσότερα. Δεν φτάνει που στην πρωτεύουσα τα ελληνικά δεν πολυμιλιούνται και καθιστά δύσκολο να συνεννοηθείς όταν πιστευτείς ένα κατάστημα, τώρα το κακό θα μεγαλώσει. Επαναλαμβάνω, το κακό δεν είναι η

προσέλκυση τουρισμού, το κακό είναι που η αντίσταση στον πολιτισμικό ιμπεριαλισμό είναι ανύπαρκτη. Και είναι ανύπαρκτη λόγο των συνδρόμων υποτίμησης της γλώσσας, της κακής κυπριακής τηλεόρασης και του αγγλικού σχολείου . Η κουλτούρα του zorba the greek, του 'opa!', του 'set meal' και του 'all inclusive' θα γίνει πλέον η καθημερινότητα του υπόδουλου τόπακα, που θα ζητιανεύει και θα ξεφτιλίζεται στο βωμό του κάκου τουρισμού και της Cypriot philoxenia.

Πώς να αντισταθείς όμως, όταν τα ωράρια της ελεύθερης αγοράς επεκτείνονται μέχρι τις 11 το βράδυ ο αποξενωμένος κύπριος εργαζόμενος δεν θα έχει ούτε ώρα, ούτε διάθεση, ούτε και χρήμα για να ασχοληθεί με αυτή την ιδιόμορφη εισβολή. Η ουσία δεν είναι απλά να δημιουργήσεις θέσεις εργασίας με οποιοδήποτε κόστος. Στο υπάρχον σύστημα έξαλλου η μια κρίση θα διαδέχεται την άλλη για πολλά χρόνια (στη Κύπρο δε ζήσαμε πολλές λόγο της αγγλοκρατιας, της αγροτικής κοινωνίας που ζούσαμε αλλά και του 74). Το θέμα δεν είναι να δώσουμε προσωρινές λύσεις στην ανεργία για να αναπτύξουμε την οικονομία αλλά να επενδύσουμε σε νέους τομείς και κρατικές βιομηχανίες, πιο ανθρωποκεντρικες παρά οικονομικές (μέσω πανεπιστημιακών ερευνών) για να μπορούμε να είμαστε πιο ανεξάρτητοι στο μέλλον.

Η Κύπρος θα θυμίζει μια από αυτές τις κακόγουστες, αγγλοποιημένες πόλεις της ευρωπαϊκής μεσόγειου και του Σαρμ ελ Σειχ, που θυσιάζουν τα πάντα στο βωμό του τουρισμού και του χρήματος. Ίσως όμως αυτό να αποτελέσει για κάποιους μια καλή ευκαιρία για λύση του κυπριακού. Η μιζέρια η ανυπαρξία πολιτισμού και κουλτούρας αυτοσεβασμού θα καταστούν καλά συστατικά δημιουργίας ενός προτεκτοράτου.

https://internationalcritique.wordpress.com/2013/07/19/%CE%BC%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%BF%CE%BD%CF%84%CE%AD%CF%81%CE%BD%CE%B1-%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%B9%CE%BF%CE%BA%CF%81%CE%B1%CF%84%CE%AF%CE%B1-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%B5%CE%BA%CF%86%CF%85/